

அருளமுதம்
மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தி விநாயகராலய
கும்பாபிஷேக மலர்

University of Jaffna

234.4

ARU

188873(AR; Main)

அருளமுதம்

மட்டக்களப்பு ஆனைப்பந்தி

விநாயகராலய

கும்பாபிஷேக மலர்

University of Jaffna

234.4

ARU

88873(AR; Main)

Donated by

Mr. K. C. ELLAWALA

ஆவணிமாத வெளியீடாகிய இந்த ஆன்மீக மலரை
எனது மதிப்புக்குரியவரும்,
என்மீது பேரன்பு பூண்டவருமான
அமரர்

சிவமணி, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்
அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக
மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தியில்
கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும்
சித்திவிநாயகப் பெருமான்
செல்வத் திருவடிகளில்
அப்பெருமானரது கும்பாபிஷேக
சிறப்பு மலராகச்
சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆசிரியர்.

மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தி
சித்திவிநாயகப் பெருமான்
கும்பாபிஷேக வைபவத்தை ஒட்டி
(8-9-65) முதல் (17-9-65) வரை
அருளமுத ஆசிரியர்
முத்தமிழ்மணி

சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்களது
கதாகால கோட்டம்
தினசரி நடைபெறத் திருவருள் பாலித்துளது.

செயலாளர்

அருளமுதம்

265/10
AR
2001

மட்டக்களப்பு ஆனைப்பந்தி விநாயகர்கும்பாபிஷேக மலர்

அருள் 1	ஆவணி 1965	அமுதம் 10
---------	-----------	-----------

அமுதத்தில்

1. ஆனைப்பந்தி. சித்தி விக்னேஸ்வரப் பதிகம்
2. சமர்ப்பணம்
3. சிவமணி, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்
4. விநாயகர் அகவல்
5. அப்பர் வாழ்வில் அஞ்சாமை
6. மட்டுநகர் ஆனைப்பந்தி ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் பதிகத்திலிருந்து.
7. மட்டுநகர் ஆனைப்பந்தி ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் மகாகும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனம்.
8. மணிவாசகர் சிவநெறி
9. ஆனைப்பந்தி அருட்கடல்
10. இம்மாதம் ஆசிரியர் பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சிகள்
11. விழித்தெழுந்தேன்
12. கனியும் கன்னியும்
13. நல்லூர் தேவஸ்தான வித்துவானுக்கு ~~காலை~~ தேவஸ்தான மரியாதை
14. சிதானந்தர் திருவடிகள் வணங்குவாம்
15. மட்டக்களப்பு தெய்வநெறிக்கழகத்தினர் சுவாமி ஸ்ரீ சிவானந்த சரஸ்வதி மகராஜ் அம்கிழ்ந்தளித்த வரவேற்புப்பாமாலை
16. சிதானந்தஜீ உலகுக்கு விடுத்த செய்து

★ அருளமுதம் நவராத்திரி அனுபந்த

17. நவராத்திரி அனுபந்தம்
 18. நவராத்திரி (பாடல்கள்) 188873
1. நாமாவளி	7. சரஸ்வதி துதி
2. தேவியின் திருநாம அர்ச்சனை (108)	8. சரஸ்வதியந்தாதி
3. எங்கும் சக்தி	9. சரஸ்வதி சிந்தனை
4. தேவி துதி	10. நாமாவளிகள்
5. இலக்குமி துதி	11. சக்தி அடைக்கலம்
6. சகலகலாவல்லிமாலை	12. விருத்தம்
	13. ஜய ஜயசக்தி

University of Jaffna
188873

Library

188873

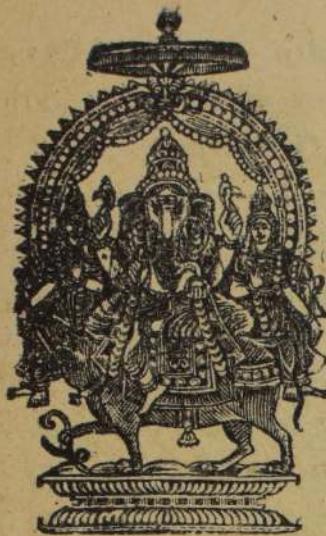
—
புளியந்தீவு — ஆணப்பந்தி
சித்திவிக்கினேசுவரர் பதிகம்.

புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

மன்றலங் கொன்றைவென் மல்லிகை மூல்லை
மருவளர் சன்பக மலர் மண மளைந்து
தென்றல் தவழ்ந்துநின் திருமுன்னர் வீசச்
செழுந்தமிழ் மனஞ்சில மனங்கமழ் வீதி
நன்றறி வார்பலர் உறைந்திடு மாளைப்
பந்தியில் வாழ்த்தி நாச்சியார் காண
நின்சரண் அரண்மன நிறைவெமக் கருளே!

எங்குமாய் நிறைந்தாய் அறிவுடன் திருவும்
ஈகையும் வீரமுங் கருணையுமானுய்
பொங்கு பூரணமே யெங்கள் கானிக்கை
போதுமோ நினதருட் பொன்னடி மலர்க்கே
தங்குசீ ராஜைப்பந்தியிற் தந்தை
தாய்ரோ டெனெழுந் தருளிய திருமா
தங்கமே சித்தி விக்கினேஸ் வரனே
தரிசனந் தந்தெமைத் தாங்கி நின்றருளே!

சமர்ப்பணம்

கிழக்கு மாகாணம், செந்தமிழும் சைவமும் சிறந்து விளங்கும் இடம். அங்கு பலபெரும் புலவர்களும், கலைஞர்களும், அம்மாகானத்திற்குத் தனிமதிப்பு அளித்து வருகின்றனர்; அரசியலிலும் சரி, சமயத்துறையிலும் சரி, மிகவும் சிறந்து விளங்கும் மட்டுநகரிலே, ஆனைப்பந்தி விநாயகப் பெருமானுக்கு இம் மாதம் 8-ந்ட கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. நாம் கடிதம் எழுதும்போது பிள்ளையார் சுழி போடுகின்றோம். நாளும், கிழமையும் பிள்ளையார் பூஜை செய்கின்றோம். பிள்ளையார் இல்லாத ஊர் நமது நாட்டில் கிடையாது. சிவகணங்களுக்குப் பதி - கணபதி; சிவகணங்களுக்கு ஈசன் கணேசன். தந்து, அற்றவன் வி-தந்து; மலம் அற்றவன் வி-மலன்; ஆகவே நாயகன் அற்றவன் வி-நாயகன்; பிள்ளையாருக்கு முன் நின்று, நாம்நமதுசிரசில் குட்டிக்கொண்டு, தோப்புக்கரணம் போட்டால், எடுத்த காரியம், விக்கினம் இன்றி நிறைவேறும். ஆகவே, விக்கினங்களைப் போக்கும் ஈஸ்வரன் விக்கினேஸ்வரன்; எடுத்த காரியம் சித்தி பெற அருள்பவன் சித்திவிநாயகன்; பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைத்தால் நலமென எண்ணுகின்றோம். பிள்ளையாரை வழிபட்ட பின்னரே, எந்த ஒரு சுபகாரியமும் நடைபெறுகிறது! பிள்ளையார் வழிபாட்டை எல்லோரும் செய்கின்றனர்.

தமிழில் ஓம் என்று எழுதுங்கள். அந்தவடிவமே கணபதி; கணபதி ஓங்காரவடிவம்; யானை, தெளிவாக ஓம் என்று பிளிறும். யானை கம்பீரமான தோற்றமும், அபார உழைப்பும், திடபலமும், அறிவும் கொண்டது. தாவர உணவை உண்டு, சக்தியுடன் பொலியும் யானை முகத்தைக் கணபதிக்குத் தந்தனர் அருட்பெரியார்கள், கணபதி உருவைக் கவனியுங்கள்

கால்மடித்து அமர்ந்தகேரலம் அ கரம்போ
லும், தலையும் து திக்கை யும் உ கரம்
மோலும், வயிறு ம கரம் போலும், அகர,
உகர, மகர ஒங்கார வடிவமே கணபதி
வடிவமானது; குண்டலினி சக்தியே மூஷிகம் –
பாசத்தை யறுக்கும் பாசாங் குசமும் பதியறிவைத்
துலக்கும், கொம்பெழுத்தாணியும், சகல லோகமும்
ஸஸ்வரசக்தியில் அடக்கம் என்பதை விளக்கும் மோத
கமும், சாதனத்திற் சிறந்த ஐபயோகத்தைக் காட்டும்
ஐபமாலையும். கணபதி கையில் காண்கின்றோம். பரம்
பொருள் ஒன்றே; அவர் அனந்தகுண சின்மயம்;
அதன் குணங்களுக்கே பல பெயர்வடிவுகளைத் தந்து
உபாசிக்கின்றோம்; விங்கம், அந்தராத்ம வடிவம்;
நடராஜமூர்த்தி ஐந்தொழில் வடிவம்: முருகன் சிவக்
கனல் வடிவம்: தக்ஷிணையுர்த்தி, மோனஞான போத
வடிவம். அவ்வாறு கணபதி இறைவனின் வல்லமை
வடிவம்,

“தனதடி வழிபடும் அவரிடர் கடி
கணபதி வர அருளினன்”

அகரபலத்தை அழிக்கவந்தவன் ஆனைமுகன். ஒளவை
யார் கணபதி உபாசனையால் சக்தியும் முக்தியும்
அடைந்தார்.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது — பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

ஆகவே ஆனைப்பந்தியில் கோயில் கொண்டெழுந்
தருளியிருக்கும் ஆனைமுகப்பெருமானுக்குக் குடமுழுக்கு
நடைபெறும் நன்னளில் அப்பெருமானரது அருளமுத
வாரியில்; தினைத்து அவன் திருவடித் தாமரைகளில்,
இம்மாத அருளமுத்தை அவன் ஞானமுதம் ஊற்
றெடுக்கப் பக்தி விநயத்துடன் அப்பெருமானரது
கும்பாபிஷேக மலராகச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சுபம்.

சிவமணி

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்

பூராடம் என்றால் ஊராடும் என்பது அக்காலத்து முதுமொழி. சிவபதமடைந்த சிவமணி சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் நகூத்திரம் பூராடம். எனது ஜென்ம நகூத்திரம் பூராடம் என்று அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது கூறினேன்; அவ்வமயமே, தனக்கும் அதே நகூத்திரம் என்பதை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்; அதுமாத்திரம் அல்லாது வாழ்க்கையில் எனக்கும் அவர்கட்கும் இன்னொரு ஒற்றுமை இருந்ததையும் அவர்கள் மூலமே அறிந்தேன். என் பெற்றேர்கள், வண்ணை வைத்தீஸ்வரப் பெருமானுக்கு, என்னைக் குழந்தைப் பருவத்தில் விற்று, அடிமைச் சாசனம் செய்ததைக் கூறியபோது, சேர். (Sir) அவர்கள், அதே வண்ணை வைத்தீஸ்வரப் பெருமானுக்குத் தன்னையும், சிறு குழந்தையாயிருக்கபோது தன் பெற்றேர்கள் விற்று, அந்த ஞாபகமாகவே வைத்தியநாதன், என்று நாமகரணம் செய்தனர் என்றும் கூறினர்.

சிவமணி அவர்கள், சிறந்த பக்தர்; அன்று அருள் வாதவூரரின் அடிச்சுவட்டில், இன்று வாழ்ந்து காட்டியவர்கள். வாதவூரடிகள் அமைச்சராயிருந்தபோது கண்ணும் இடு கவசமும் போல் காரியம் பார்த்து ஓழுகினர், என்பது போல் வைத்தியநாதனையா அவர்களும், அரசியலில் சிறந்த சேவைபுரிந்து சிறந்த அமைச்சராகித் திகழ்ந்தனர். வாதவூரடிகளை திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமான் தனது தொண்டனுக்கியதுபோல், வைத்தியநாதன் ஐயா அவர்களைத் திருக்கேதீஸ்வரப் பெருமான் தனது தொண்டனுக்கினர், வாதவூரடிகள் இம்மையாசையையும், மறு மையிலாசையையும் இக்நது செம்மையாகிய மனத்துராய் சிவகதி சேர்ந்து

ததுபோல் வைத்தியநாதன் ஐயாவும், அரசியல்துறவு பூண்டு கேதீஸ்வரப் பெருமானிடம் உடல் பொருள் ஆண் அனைத்தும் அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தார்.

அன்பர்களால் ஆசையுடன் “சேர்” (Sir) என்று அழைக்கப்படும் சிவமணி, இன்று கேதீஸ்வரப் பெருமான் திருவடிகளை அடைந்துவிட்டனர். நாவலர் கண்ட கனவை ஒரளவு நனவாக்கியவர்; புனிவாழ்வு சதுமல்ல என்று கேதீஸ்வரப் பெருமான் அருகே கொட்டில் அமைந்துத் தவவாழ்வு மேற்கொண்டார்; அஞ்சா நெஞ்சமும், உறுதியும், பொறுதியும், ஒருங்கமைந்த சிவமணி இன்று சிவபதமடைந்துவிட்டனர்; அவரது ஆத்மா சாந்தி யடையக் கேதீஸ்வரப் பெருமான் திருவடிகளை வழுத்துகின்றேன்.

— பாலாவியின் கரைமேல்

செத்தார் எலும்பணிவான் திருக்
கேதீச்சரத்தானே.

சாந்தி — சாந்தி — சாந்தி

உத்தம தருமம்:

பூர்வீக காலத்திலே ஈசுராநுக்கிரகம் பெற்ற பெரியோர்களாலே செய்யப்பட்ட தேவாலயங்களுள்ளும் டண்ணிய தீர்த்தங்களுள்ளும் கிலமாயுள் ஓவைகளை முன்போலச் செய்வித்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்தவர் பெறும் பயன், முன் அவைகளைச் செய்தவர் பெற்ற பயனிலும், ஆயிரமடங்கதிகமாம். அத்தேவாலய முதலிய வைகளுள்ளே பழுதடைந்த இடங்களைப் பழுதறப்புதுக்குவித்தல் வேண்டும். அப்படிப் புதுக்குவித்தவர் பெறும் பயன், அவைகளை முன்செய்தவர் பெற்ற பயனிலும் நாறுமடங்கதிகமாம்.

— ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்.

கணபதிதுணை விநாயகரகவல்

சிதக்களபச் செந்தாமரைச்பூம்
பாதச்சிலம்பு பலவிசைபாடப்
பொன்னரெஞ்சனைம் பூந்துகிலாடையும்
வண்ணமருங்கில் வளர்ந்தழகேறிப்பப்
பேழைவயிறும் பெரும்பாரக்கோடும்
வேழ முகமூம் விளங்கு சிந்தாரமும்
அஞ்சுகரமும் அங்குசபாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன்முடியுந்
திரண்ட முப்புரி நூல் திகழோளிமார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதநின்ற கற்பகக் களிரே
முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழுதென்னை யாட்கொளவேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயப்பிறவி மயக்கமறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென்னுளந்தனிற்புகுந்து
குருவடிவாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடாயுதத்தாற் கொடுவினைகளைந்தே
உவட்டாவுபதேசம் புகட்டி யென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஐம்புலன்றன்னை யடக்குமுபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்கருளி
கருவிகளொடுங்குங் கருத்தினையறிவித்
திருவினைதன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக்கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஓரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆரூதாரத் தங்குச நிலையும்
பேரூ நிறுத்திப் பேச்சரையறுத்தே

இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து
கடையிற் சுழிமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழுபாம்பி னவினாலுணர்த்திக்

கண்டலியதனிற் சூடியவசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வரைத்து
மூலாதாரத்தின் மூண்டெழுகனலைக்
காலாலெழுப்புங் கருத்தறிவித்தே

அமுதநிலையும் ஆதித் தனியக்கமும்
குமுதசகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்

சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்ஷ்மமும்
எண்முகமாக இனிதெனக்கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்

கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
என்னையறிவித் தெனக் கருள்செய்து
முன்னை விழையின் முதலைக் களைந்து

வாக்கு மனமும் இல்லாமலேலையந்
தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
திருள்வெளியிரண்டுங் கொன்றிடமென்ன
அருடருமானந்தத் தழுத்தி யென்செவியில்

எல்லையில்லா ஆனந்தமளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி

அனுவிற்கனுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய்க்
கனுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன்கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருடன்னை
நெஞ்சக் கருத்தி னிலையறிவித்துத்து
தத்துவ னிலையைத் தந்தெனையாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

முற்றிற்று.

— ஒளவையார் அருளிக் கெய்தது,

ஓஅப்பர் வாழ்வில் அஞ்சாமை

திருமதி, கங்கேஸ்வரி கந்தையா
[செயலாளர், இந்துமகளிர்மன்றம், மட்டக்களப்பு.]

‘அருளமுதம்’ மட்டக்களப்பு ஆணப்பந்தி சித்தி விக்கினேஸ்வரர் ஆலய மகாசும்பாபிஷேகமலராக இம் முறை வெளிவருதல் மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரியதே. ஆணப் பந்தியானது திருவருளில் தீளைத்துவாழும் இப்பகுதி மக்கள் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய உட்பகைகளுக்கும், அவற்றின் வெளிப் பாட்டினால் தோன்றுகின்ற புறப் பகைகளுக்கும் அஞ்சாது, நற்பயன்பெற்று வாழுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் பல வற்றைப் பலருமறிவர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இறைவனது அடியார்களின் அஞ்சாமைக்குக் காரணமான பேருளின் திறத்தை நினைவுகூருமுகமாக, அஞ்சாமையில் வாழ்ந்துகாட்டிய அப்பர் சுவாமிகளின் சிறப்புகள் சில வற்றைப்பற்றி இங்கு எழுதலாமென்று என்னுகின்றேன்.

“திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்தன் அடியார்க்குமடியேன்”

எனச் சுந்தரரால் போற்றப்பட்டவரும், நீண்டகாலம் நிலவுலகில் வாழ்ந்து, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழநமக்கு வழிவகுத்துத் தந்தவருமான பெரியார் திருநாவுக்கரசர் ஆவர். இவர் சைவசமயகுரவர் நால் வருள் சம்பந்தப்பெருமானால் ‘அப்பரே’ என அழைக்கும் பேறுபெற்றவர். அவருடைய வாழ்க்கை நமக்கு அன்புநெறியான சிவநெறியில் வாழ்வதற்கு மிகுந்த துணிவைத் தருகிறது. இவர் வாழ்ந்த காலம் கி. பி. 6-ம், 7-ம் நூற்றுண்டு. அந்நாளில் நாட்டில் சமணமும் பெளத்தமும் தலைதூக்கி நின்றன. மருணீக்கியார் என்னும் இயற்பெயர்கொண்டு வாழ்ந்த

அப்பர்சவாமிகளது இலமைக்கால வாழ்வு, அவர் சமணரானமை, தமிழரார் உள்ராகவேண்டுமென வாழ்ந்த திலகவதியார்பொருட்டுச் சிவபிரானருளால் அவர் மீண்டும் சைவரானமை முதலான சம்பவங்களை நாம் நன்கறிவோம். 'கூற்றுயினவாறு' என்று தொடங்கிப் பாடலுற்ற அக்கணமே அவரைப் பீடித்திருந்த சூலைநோய் நீங்கியது. வளமிக்க பாடல்களைப் பாடிய மையால் நாவுக்கரசர், வாகீசர் என்னும் பெயர்கள் நிலைபெற்றன. சைவநெறிப்பட்ட நாவுக்கரசருக்குச் சமணர்கள் கேடுகுழமுனைந்தனர். சமண அரசனுன மகேந்திரபல்லவனுடைய அழைப்பினை மறுத்து, சங்கரனது சேவடியை அடைந்துவிட்டோம் நாம். இதனால்

“ நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நம்னி அஞ்சோம்
நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்
ஏமாப்போம் பிளியறியோம் பணிவோமல்லோம் ”

என்று கூறி, அஞ்சாமையோடும் மறுக்கின்றார் அப்பரடிகள். சிவநெறி சார்ந்ததும் அப்பரிடம் அஞ்சாமை அரும்புவதைக் காண்கின்றோம். ஏழுநாட்கள் சுண்ணமேபுநீற்றறையில் பூட்டிவைத்தபோதும் நஞ்சகலந்த சோறு உண்ணக்கொடுத்தபோதும், மகிழ்ச்சியோடும் அவற்றை ஏற்று முன்னிலும் சிறந்து அன்பும் அருளும் விளங்கநின்ற நாவுக்கரசரின் தோற்றத்தில், முன்னர் அரும்பிய அஞ்சாமைபோதாவதைக் காணமுடிகின்றது. சமணர்களாலோ அரசனுலோ இதை உணரமுடியவில்லை. இதனால் மதம்பிடித்த யானையைக் கொல்லும்படி ஏவுவித்தனர். மதயானை உரிபோர்த்த சிவன் திருவடிகளை நெஞ்சிற் பதித்த அப்பர் சுவாமிகள்,

“ அஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை ” எனப் பாடியதும் கொல்லவந்த மதயானை அவரை வலம்வந்து பணிந்து திரும்பிச்சென்றது. இங்கு நாவுக்கரசரிடம் அஞ்சாமை மலர்ந்து வீறுகொண்டு நிற்பதைக் காணலாகும். இவ்வளவோடுமையாத சமணர்கள் பெரிதும் அச்சம்கொண்டு அவரைக் கல்லோடு கட்டிக் கூடவில் தள்ளினார்.

“அஞ்சினர்க்குச் சதமரணம் அவனிதனில் அஞ்சாத ஆடவர்க்கு ஒரு மரணம்” — என்பதை அறிந்த அப்பர் சுவாமிகள் இதற்கு அஞ்சினரல்லர். கல்லிற் கட்டிக் கடலிற் தள்ளினும் நல்ல துணை இதுவென எண்ணிச் சிவபிரானை நினைந்து நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடினார். கல்லே புணையாக அக்கரை அடைந்தார். எம்பிரானை வேண்டிக்கொண்டு, ‘துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு’ என நினைந்து யாதொரு பயமுமின்றித் திரும் பவும் திருவதிகையைச் சென்று சேர்ந்தார்.

இதனை,

“தூயவெண்ணிறு துதைந்த பொன்மேனியும் தாழ்வடமும் நடயகன்சேவடி தைவரு சிந்தையும் நெந்துருகிப் பாய்வது போலன்புநீர்பொறிகண்ணும் பதிகச் செஞ்சௌல் மேயசெவ்வாயுமுடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே”

எனச் சேக்கிழார் அழகாகக் கூறுகின்றார். திருநாவுக்கரசரிடம் வாக்குவல்லமேயோடு மன வலிமையுமிருந்தது. வாழ்விலே துணிவுபிறந்தது. அஞ்சியஞ்சிச் சாகாமல் வாழ்வதற்கு அஞ்சாமை இவருக்கு அனிகலனையிற்று. இத்தனையும் சிவபெருமானை அன்புசெய்தமையால் இவருக்குக் கிடைத்த பேறுகளே.

உன்னத லட்சியங்களோடு வாழ்ந்த மகாபுருஷர்களைக் காடேகவும், பித்துப்பிடித்தவராக்கவும், பிச்சையெடுக்கவும் வைத்தது இவ்வுலகம் என்பதைப் புராண இதிகாசங்களிலிருந்து அறிகிறோம். வாழ்விலே நம்மை வஞ்சகம், பொருமை, சூது முதலிய பகைப்புலங்கள் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன. இவற்றில் வெற்றிகண்டு வாழ உதவுகிறது சமயம். சமய ஆசாரியர்கள் நமக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கின்றார்கள். நால்வர் நடந்த பாதையே நமது பாதை. இவர்களுள் அப்பர்சுவாமிகள் நன்மை தீமைகளை நன்குணர்ந்தவர். சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து இறைவனடிசார்ந்து அஞ்சாது வாழ்ந்து காட்டியவர். இவரது அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றுவதால் சிவநெறி வாழ்வு செம்மைப்படும். சைவநெறி சிவத்தைப் பரவும்நெறி, அன்பே சிவம் எனக்கண்ட நெறி. சமுதாயத்தை அன்புசெய்வதோடு,

சிவபெருமானை அன்புசெய்து வருதலின் அவசியத் தைப் போதிக்கிறது அப்பரின் அன்புநெறி.

“துன்பிலாத் தொண்டர்கூடித் தொழுதமுதாடிப்பாடி அன்பலாற் பொருளுமில்லை ஐயன் ஐயாறனாக்கே”

என்று தாமே பாடுகின்ற அப்பரடிகள், “தொண்ட வால் துஜையுமில்லை” எனக்கூறி, அன்பும் தொண்டும் ஆண்டவனை அடையச்செய்வன எனக் காட்டுகின்றார். காயமே கோயிலாகக் கடிமனமடிமையாக, நேயமே நெய்யும் பாலாய்க்கொண்டு பூசனை செய்தால் நினைப்பவர் மனம் கோயிலாய்க் கொள்வான் இறைவன். அப்போது சிந்தையுள் தெளிவும், தெளிவினுள் சிவமும் தோன்றக் காண்பர். இதனால் உலக வாழ் வுக்கு அஞ்சாத நிலையுண்டாகும். இது அப்பர்சவாமி களின் திருட்டாந்தம்.

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே இச்சகத்துளோரெலாம் எதிர்த்துநின்ற பேரதிலும்--அச்சமில்லை துச்சமாக எண்ணிந்மைத் தூறுசெய்தபோதிலும். அச்சமில்லை உச்சிமீது வாளிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே”

என்ற பாரதியார் பாடலை இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டிலே சுவைத்துச் சுவைத்துப் பொருள்கூறி அஞ்சாமை தேடுகிறவர்கள் இற்றைக்கு ஆயிரத்து முன் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த அப்பரடிகள் இதே கருத்தினைப் புகுத்திப் பாடிய,

“வானந் துளங்கிலென் மண்கம்பமாகிலெளி மாஸ்வரையும் தானந் துளங்கித் தலைதமோறிலென் தண்கடலும் மீனம்படிலென் விரிசுபர் வீழிலென் வேலைநஞ்சன்டு ஊனமொன்றில்லா ஒருவனுக்காட்பட்ட உத்தமர்க்கே”

என்ற தேவாரப் பாடலைப் படித்துப் பொருளுணர்ந்து வாழ்வுநெறியைச் செம்மைப்படுத்தக் கடமைப்பட்ட வர்கள் என்பதைச் சைவசமயத்தில் வாழ்கிற ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்னும்,

‘தப்பிவானம் தரணி கம்பிக்கிலென்
ஓப்பில் வேந்தர் ஒருங்குடன் சிறிலென்
.....
அப்பனாருளர் அஞ்சுவதென்னுக்கே’

என்று அப்பர் சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்து, தெரியம் உண்டாக்கி அஞ்சாத வாழ்க்கைக்கு நம்மை அழைத் துச் செல்கின்றார். அவர்வழி நின்று எம்மையாளுடையார் ஒருவர்தமராய், ஒருவனுக்காட்பட்ட உத்தமராய், ‘அப்பனார்’ என்ற அசையாத நம்பிக்கையோடு நாம் வாழ்தலே அவசியமாகின்றதென்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

செம்மைசான்ற நெறியான சைவசமயத்தில் வாழ்கின்ற நாமெல்லோரும் சிவபிரானுக்கு அன்பு செய்து, தேடித் தேடொன்றைத் தேவனை நம்முள்ளே கண்டுகொண்ட இறுமாப்பினால்,

“மண்பாதலம்புக்கு மால்கடல் முடி மற்றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட்டு இருக்டர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே”
என்ற திடசித்தம் உடையராய் அவனருள்பெற்று வாழ்வோமாக.

கோயில் சொத்து

கோயிலுக்கு நியமிக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தா, கோயில் பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் தன் னுடையதென்று நினைப்பது பாவம்; சட்டத் திற்கு விரோதம்; கடவுள் தண்டனையும் கிடைக்கும். அதேபோல் சர்க்காரின் பணத்தையும் அதிகாரத்தையும் நிர்வகிக்கும் ஜனப் பிரதிநிதி கள், அவற்றைத் தங்களுக்குச் சொந்தமென்று நினைப்பது மகா பாவம். ஜனங்களின் தண்டனை பொல்லாதது.

— இராஜாஜி.

—

மட்டுநகர் ஆணப்பந்தி விநாயகர் பதிகத்திலிருந்து

[காப்பு]

சிந்திக்கத் தேனூறும் தீந்தமிழின் பாவுறும்
வந்திக்கும் அன்பர் மனமுறும் — தொந்திக்
கரமெந்து டையவனைக் காரானைப் பந்திவளர்
அரனைப் பெரியவனை ஆங்கு.

[பன்னிருசீர் விருத்தம்]

நோயில் ஸாத நெடுவாழ்வு
நோற்றேன் தருக,அது கொண்டு
நோன்பும் பணியும் உன்னடிக்கு
நோற்றேன் அருள்க மயலான
தீயில் நீங்கி உன்துணைத்தான்
தேடும் புனித அடியாரைத்
தேடி அழுது புரிவிக்கத்
தீர்சில் ஸாத நிதிதருக
ஆயுங் கலையின் பேரறிஞரி
அன்புச் சேர்க்கை நீதருக
அடியேன் நாயில் எந்நாளும்
ஐயா உனது பெயர்வருக
கோயில் கொண்டாய் மட்டுநகர்
குலவு மானைப் பந்தி தனில்
கோல மதமா முகவரசே
கோவே வருக வருகவே !

அருளே அழுதே அன்பகமே
ஐயா மறையின் மெய்யாவே
அலைவாய் நடும்ரா மணிமருகா
ஆல வாயா ணருள்ளக்னே

மருளே நீக்கி உன்னடியாம்
 மாயா வெளியை வெளிகாட்டி
 மறுமை இம்மை மயக்கறுக்கும்
 மருந்தே விருந்தே வடிவேற்கூ
 ஒருவன் வள்ளி தனிக்கூட
 உடனே ஆனை வடிவான
 ஒளியே தில்லைத் தென்பதியில்
 உறையும் செலவப் பெருமானே
 மருவார் கமல வயல்குழந்த
 மட்டு நகரா ணப்பந்தி
 வளரும் திருவே வருகவே
 மறையின் பொருளே வருகவே !

உன்னை நினைந்துன் புகழ்பாடி
 உலகிற் பலபே ருய்ந்தார்கள்
 உன்மத் துடையேன் உனர்வில்லேன்
 ஓதேனுன்பேர் ஒருநாளும்
 என்னைப் பெரிதென் றெண்ணல் அலால்
 எண்ணிற் றிலனே எனை ஆண்ட
 ஈசன் தந்த திருமணியை
 எழிலார் ஆணப்பந்தி வளர்
 மன்னை மலையை மதழகமா
 மணியைப் பரமன் தருமகனை
 மன்னும் நானும் என்னதுவும்
 மடிய விலையேல் உன்னருளால்
 பின்னைப் பிறவி பெற்றதனுற்
 பேறென் னுற்றேன் பேரமுதே
 பெம்மான் கருணை வடிவேயுன்
 பேறே விழைந்தேன் வருகவே.

மட்டுநகர் — ஆணைப்பந்தி (புளியந்தீவு)
 ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் தேவஸ்தானம்
 புனராவர்த்தன ஜீர்ணேத்தாரண அஷ்டபந்தன
 மகா கும்பாபிஷேக விஞ்ஞாபனம்.

விநாயகர் துதி.

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ மறைவாழப்
 பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
 ஞானமத ஐங்குகர முன்றுவிழி நால்வா
 யானைமுக னைப்பரவி அஞ்சலிசெய் கிறபாம்.

மெய்யன்புடையீர்,

ஸ்ரீ விராட் புருடனது சர்ரமாகிய பிரம்மாண்டத்
 தின் இடைநாடில்தானமென சாந்தோக்கிய உபநிட
 தத்திலும் சுவர்ணபூமி புண்ணியபூமி எனத் தெசுவினை
 கைலாசமான்மியத்திலும் புகழ்பெற்றதும் சிவபூமி
 அனுக்ரகஸ்தலமென திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
 ஞர், சுந்தரமூர்த்திநாயஞர், அருணகிரிநாதர் முதலி
 யோரால் தேவாரம் திருப்புகழ் பாடப்பெற்ற சிவஸ்
 தலங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட துழான இவ்
 விலங்காதுவீபத்தின் பூர்வபாகத்தில் ம்க வனப்புடன்
 விளங்கும் மட்டுநகரில், விநாயகப்பெருமான் திருவரு
 ளால் ஆணைகள் பந்தி பந்தியாகவந்து வணங்கி அருள்
 பெற்ற சிறப்பினையுடையதும், புராதனமானதுமாகிய
 ஆணைப்பந்தி என்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் கோயில்கொண்
 டெமுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகப் பெருமா
 னுக்கும், சிவன், பார்வதி, நடராஜர், நவக்கிரகம்,
 பைரவர் முதலிய ஏனைய மூர்த்திகட்கும், நிகழும் விச
 வாவச வருஷம் ஆவணியீ 23-ந் வ (8-9-65) புதன்
 கிழமைகாலை திரயோதசி திதியும், திருவோண நட்சத்
 திரமுட் சித்தயோகமும் கூடிய 6 மணி 34 நிமிஷத்துக்

குள் வரும் சிங்கலக்ந சுபமுகூர்த்தத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறத் திருவருள் பாலித்திருப்பதால், அன்பர்கள் அனைவரும் இவ்வைபவத்திலும், கீழ்க்காணும் கிரியா காலங்களிலும் வந்து தரிசித்து சித்திவிநாயகப் பெருமானின் திருவருளைப்பெற்று, இக பர நலங்களையடையுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

கிரியா விபரம் :

ஆவணிமீ 17-ந் வெ (2-9-65) வியாழக்கிழமை காலை 7 மணி 35 நிமிஷத்தின்மேல் விநாயக வழிபாடு, ஆசாரிய வரணம், திரவியசுத்தி, திரவியவிபாகம், அனுக்ஞை முதலியன். இரவு: கிராம சாந்தி, பிரவேசபவி.

ஆவணிமீ 18-ந் வெ (3-9-65) வெள்ளிக்கிழமை பகல் : ரக்ஷாக்கினஹோமம், திசாஹோமம். இரவு: வாஸ்துசாந்தி.

ஆவணிமீ 19-ந் வெ (4-9-65) சனிக்கிழமை பகல் : ஆயுஷ்கர்மம், நவக்கிரகஹோமம் சூர்யாக்கினி சம்கிரஹனம். இரவு: மிருத்சங்கிரஹனம், விசேஷ சந்தி, பூதசுத்தி, அங்குரார்ப்பனம், ரக்ஷாபந்தனம், பிரசன்ன பிஷேகம், கடல்தாபனம், கலாகாஷணம், யாகாரம்பம், நவாக்கினி விபசனம், நூதன மூர்த்தி கட்கு தான்னியாதிவாசம், ஜலாதி வாசம், நயஞேன் மீலனம், சயஞ்சோஹனம், கோபிரவேசம் முதலியன்.

ஆவணிம் 20-ந் வ

(5-9-65) ஞாயிற்றுக்கிழமைகாலை 6 மணிமுதல் 7 மணிக்குள் தூபில் தாபனம், தீபஸ்தாபனம், யந்திரபி மப ஸ்தாபனம், அஷ்டபந்தனம். யாகபூஜை, வேதபாராயனம், தேவாரபாராயனம் இரவு: விசேஷசந்தி, யாகபூஜை, ஹோமம், வேத, தேவாரபாராயனம்.

ஆவணிம் 21-ந் வ

(6-9-65) திங்கள் காலை: விசேஷசந்தி, பூதசுத்தி, தைலாப்பியங்கம் அடியார்கள் எண்ணெய்க் காப்புச் சாத்துதல், யாகபூஜை, வேதபாராயனம், தேவாரபாராயனம் இரவு: யாகபூஜை; வேதபாராயனம், தேவாரபாராயனம்.

ஆவணிம் 22-ந் வ

(7-9-65) செவ்வாய்க்கிழமை பகல் விசேஷசந்தி, பூதசுத்தி, யாகபூஜை, ஹோமம், வேத தேவாரபாராயனம். இரவு: விசேஷசந்தி, யாகபூஜை, பிம்பசுத்தி, சுவாமிரக்ஷாபந்தனம், நியாசங்கள் விசேஷ திரவிய ஹோமம், ஸ்பர்சாகுதி. குருமார்களுக்கு விசேஷபூஜை.

ஆவணிம் 23-ந் வ

(8-9-65) புதன்கிழமை உதயத்திற் குமுன்பூர்ணாகுதி. ஸ்தூபி அபிஷேகம், 6-03 முதல் 6-34 க்குள்வரும் சிங்கலக்ந சுபமுகூர்த்தத்தில் மகாகும்பாடிஷேகம். 8-00 மணி: தர்சாதிகள், யஜமானபிஷேகம் மஹாபிஷேகம், விசேஷபூஜை, ஆச்சாரீயம்பாவனை, மஹா ஆசீர்வாதம்.

ஆணப்பந்தி விநாயகர் கும்பாபிஷேக மலர் 11

ஷ்டி கிரியைகள் யாவும் சிவபூரீ ச. வேதாரண்யேஸ் வரக்குருக்கள் தலைமையில் நடைபெறும்.

பிரதிஷ்டார் குருமார் :

சிவநீ வி. வரதாஜக்குருக்கள், சிவநீ நா. சோமாஸ்கந்தக்குருக்கள், சிவநீ ந. சபாரத்தினக்குருக்கள், சிவநீ இ. குமாரசாமிக்குருக்கள், சிவநீ சி. வரதாஜக்குருக்கள், சிவநீ ந. சோமஸ்கந்தக்குருக்கள், சிவநீ ச. சுப்பிரமணியக்குருக்கள், சிவநீ கு. கணேசக்குருக்கள் சிவநீ பொ. முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்கள், சிவநீ சா, விஸ்வநாதக்குருக்கள், சிவநீ பா. பஞ்சாட்சரக்குருக்கள், சிவநீ கருணாகரேஸ் வரக்குருக்கள், சிவநீ சோ. நடராஜக்குருக்கள், சிவநீ ச. தேவராஜக்குருக்கள், சிவநீ இரத்தினசாமிக்குருக்கள், சிவநீ ப. ஷன் முகசந்தரக்குருக்கள், சிவநீ கா. கு. சுப்பிரமணியக்குருக்கள், சிவநீ சன்முகரத்தினக்குருக்கள்.

சர்வபோதகர்: கலாநிதி சிவநீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள், சர்வசாதகம்: சிவநீ ஆத்மநாதக்குருக்கள். சிவநீ பூ. தியாகராஜக்குருக்கள். வேதபாராயணம்: வியாகரண சிரோமணி தி. கி. சிதாராம சாஸ்திரிகள்.

இங்களம்

ஆஸ்ய பரிபாலன சபையாருக்கும்பாபிஷேக குழுவினரும்.

குறிப்பு: கிரியாகாலங்களில் அடியார்கள் பால், தயிர், நெய், இளநீர், கரும்பு, மலர் ஆகியவை களைக் கொண்டுவரவும். தொடர்ந்து 45 நாட்கள் நடைபெறும் அபிஷேக உபயம் செய்ய விரும்புவோர்கள் காரியதரிசியுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

கும்பாபிஷேகத்தின நிகழ்ச்சிகள் இலங்கை வாளையில் அஞ்சல் செய்யப்படும்.

கற்பக விநாயகர் துதி

தன்னேங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு(ம்) மின் னேங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய் மன்னேங்க நடமாடு மன்றேங்கு மதிற்குடபாற் பொன்னேங்கன் முன்னேங்கும் பெற்பமர் ஏற்பகல்போற்றி.

மணிவாசகர் சிவதேவி

புன்னுலைக்கட்டுவன்

பிரம்மஸ್ତோ சோ. குதானந்தசர்மா

சமயகுரவர் நால்வருள் மாணிக்கவாசகசுவாமிகளு மொருவராவர். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்தரங்கள் த்திசுவாமிகள் ஆகியோர் தேவாரங்கள் பாடினரென்றால் மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தைப் பாடியருளினார். இவர்கள் நால்வரும் சிவபெருமான் மீதுகொண்ட அளவற்ற பக்தியே இப்படியாக இவர்களைப் பாடச்செய்தது. திருஞானசம்பந்தர் தமது மூன்றாவது வயதிலேயே சிவபெருமானின் தரிசனத் தைப்பெற்று, அப்பெருமானுக்குத் தேவாரப் பாமாலை சூட்டதொடங்கினார். அதேபோன்று நாவுக்கரசரும், சந்தரங்கள் தத்தமது பக்திநிலைக்கேற்பச் சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டமையை அவர்களது வரலாறுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. ஆனால் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவிதம் வேற்றுமையுடையது. அவர் சிவபெருமான்மீது கொண்டிருந்த பக்தியானது உலகிலுள்ள சகலருக்கும் ஆன்மாக்கள் முத்திநிலையை அடைவதெப்படி என்ற வினாவுக்கு விடைபகர்வதாகவுள்ளது.

இறைவன் ஆன்மாக்களின் நிலைகளுக்கேற்பவே அருள்பாலிக்கிறான். ஆன்மாக்கள் மும்மலங்களையும் விட்டுப் பதியைநாடும்போதே இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படுகின்றன.

திருவாதலூரடிகள் பாண்டிநாட்டின் முதன் மந்திரியாக இருந்தவர். முதன் மந்திரிப்பதவியை வகித்த வாதலூரருக்குச் சகல சௌகரியங்களுடன்கூடிய ஆடம் பர வாழ்க்கை நடத்த முடிந்தது. அப்படியாக இருந்த

அவர் இறைவன்பால் பக்திகொண்டிருக்கத் தவற வில்லை. இறைவனுக்கு எல்லா ஆன்மாக்களும் ஒன்றே. ஆனால் வாதவூரர் மந்திரியாக இருந்துகொண்டு தமது பாசங்களைவிடுத்து இறைவனையே நாடத்தொடங்கிய மையால் இறைவன், இவர்மீது இரக்கங்காட்டி அருள் புரிந்தார். அவர் எம்பிரான்மீது கொண்டிருந்த பக்தி நிலையையும், அவர் ஆட்கொள்ளப்பட்டமையையும் ஈண்டு நோக்குவோம்.

சிவபெருமான் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை,

“வானுகி மண்ணுகி, வளியாகி, யொளியாகி
ஊனுகி உயிராகி, உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனுகி, யான் என தென்று அவர் கூத்தாட்டு
வானுகி நின்றுன்” என்றும்

“அனேகன் ஏகன் அனுஅனுவி லிறந்தாய்”

என்றும் விபரிக்கின்றார். அதாவது சிவபெருமான் எங்கும் உள்ளவர், எல்லாம் வல்லவர் என்பதாகும். ஆகவே சிவபெருமான் ஓப்பற்றவர். அப்படியான சகல சக்திகளையும்கொண்ட சிவபெருமானைத் தம் மிடத்தேயுள்ள ஐம்புலன்களாலேற்படும் பாசத்தினை அறுத்து அருளும்படி இவ்வாரூப வேண்டுகிறார்.

“காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங்கரை மரஹாய்
வேருறு வேண விடுதி கண்டாய்” என்றும்

“ஆஜைவெம் போரிற் குறுத்து றெனப்புல ஞஸ்வைப்புன்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்” என்றும்

“எறும்பிடை நாங்கூ மெனப்புல ஞைரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தனி யேண விடுதிகண் டாய்”

என்றும் பாடி இறைவனைத் தமது நிலைமையை உணரச்சொல்லிப் பாசத்தினின்றும் விடுவித்து அருளும்படி கெஞ்சிக் கேட்கின்றார்.

வாதவூரர் பத்தி வைராக்கியம்கொண்டு பாடிய பாக்கள் அவரது பக்திநிலையை மேம்படுத்திக் காட்டுகின்றன. திருச்சதகத்திலுள்ள எல்லாப் பாடல்களுமே பக்திவைராக்கியால்பாடு பாடப்பட்டவை.

“ மேய்தான் அரும்பிவிதிரவிதிர்த்து (உள்) விரையார்வமற்கென் கைதான் தலைவத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளாம் பொய்தான் தவிரத்து (உண்ணைப்போற்றி சயசு போற்றியென்னுங் கைதான் நெகிழுவிடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளோ.”

எனத் திருச்சதகத்தின் முதற்பாவிலேயே சிவபெரு மாணை நினைந்து உருகிப் பாடியவர், இன்னுமோரிடத் தில்,

“ வருந்துவண்நின் மலர்ப்பாதும் அவைகாண்பான் நாயடியேன்
..... அருளமுதம் புரியாயேல் வருந்துவன் ”

என்றுரைக்கின்றார்.

ஐம்புலன்களால் ஏற்படும் கெடுதல்களை விடுவிக்க எம்பெருமாணைத் தொழுத வாதவூரடிகள் ஞானிகளின் பக்திமார்க்கத்தைக் கொண்டவரல்லர். ஞானிகள் தவம் மேற்கொண்டு சிவபெருமாணை நினைந்து வழி படுவர்.

“ ஒருவனே போற்றி யொப்பில் அப்பனே போற்றி ’ என்று சிவபெருமாணைத் துதிசெய்த அடிகளார் ‘ தவமே புரிந்திலன் என்பதிலிருந்து அவர் தவம்செய்யாமல் சாதாரண மனிதர்களைப்போலவே வழிபாடு செய்தார் என்று புலனுகின்றது. “ பூசில் தாம் திரு நீறே நிறையப்பூசி ” என்றுரைப்பதிலிருந்து திருநீற்றின் மகிமை கூறப்படுவதை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இவ்வாரூபப் பலவிதமாக இறைவனை வழிபட்ட வாதவூரர் எம்பெருமாணைப் புகழ்ந்துபாடித் தம்மை ஆட்கொண்டருஞ்சமாறு வேண்டுகிறார்.

“ என்னமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகளன் றருள்புரி யாயே ” என்றும்
“ மருளனேன் யனத்தை மயக்கற நேரக்கி
மறுயையோ டிம்மையுங் கெடுத்த பொருளனே ” என்றும்

“அம்பலத் தாடும் நின்கழுற் போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான்போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நிக்கெளைப் போற்றி பொய்யெலாக்
விடவேண்டும் நாள் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே”

என்றும் துதிசெய்துபாடி முத்திநிலையைத் தமக்குக் காட்டுமாறு வேண்டுகிறூர்.

சிவபெருமானை அடைதல் எளிதன்று என்பதைத் திருவாதலூரடிகள் வாழ்க்கையே எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிவபெருமானை அவர் பலவாறு தொழு திருக்கின்றார். திருவாசகக்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பாட லும் மனமுருகிப் பாடப்பட்டவை. அப்படியாகத் தம்மை வழிபட்ட அடியாரைச் சிவபெருமான் தாமா கவே “ஞானகுரு”வாக வந்து ஆட்கொண்டார்.

திருவாதலூரருக்குத் திருப்பெருந்துறையில் குதிரை வாங்கச் சென்றபொழுதே உபதேசம்செய்யப்பட்டது.

அதனை அவர்,

“தெருஞான் மறைவே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசிர் அனுளனே”

என்கின்றார். திருப்பெருந்துறையில் சிவம், ஞானம், போதம் என்கின்ற ஒப்பற்ற அருட்சக்திநிலைகள் இறை வனுஸ் விளக்கப்பட்டன. நரியைப் பரியாக்கியமையும், பரியை நரியாக்கியமையும், வைகை ஆற்றினைப் பெருகச்செய்து வாதலூரரின் துயரைப்போக்க வந்தி யம்மையாருக்காக மன்சுமந்தமையும், பின் அடிவாங்கியமையும் வாதலூரர் தன்பால்கொண்டிருந்த பக்தி யின் நிமித்தம் சிவபெருமானால் செய்யப்பட்ட அற்புதச் செயல்களோயாம். தில்லை மூவாயிரவர்பொருட்டு புதச் செயல்களேயாம். புத்தரை வாதத்தில் வெல்லச் செய்தமை, சிவபெருமான் “ஞானகுரு”வாக நின்ற மையை உணர்த்துகிறது.

சிவபெருமானே நேரில்வந்து தம்மை ஆட்கொண்டுமையை,

“தேடிந் ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே” எனவும்
 “நிலந்தனமேல் வந்தருளி நீளகழல்கள் காட்டி” எனவும்
 “ஈரத்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே”
 எனவும் சூறுகிறூர் திருவாதலூரடிகள்.

திருவாசகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு அடியும் மணி மணியான கருத்துக்கள் கொண்டவை. இதனால் திருவாதலூரடிகள் மாணிக்கவாசகர் என்ற பெயரைப் பெற்றார். வாதலூரன் சொல்லத் திருச்சிற்றம்பலத்தான் திருவாசகத்தை எழுதியமையிலிருந்து திருவாசகத்தின் பெருமை மேலும் உயர்வடைகின்றது. அப்படியாயின் மாணிக்கவாசகரின் பெருமை சொல்லிற்கப்பாற்பட்டதாகும்.

மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கை சாதாரண மனிதரோவ்வொருவருக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. அவர் அரசியலில் இருந்தபோதும் ஞானத்தைக் கொண்டிருந்தார். எனவே அவரது சிறந்த பக்தியை ஏற்று இறைவனே “ஞானகுருவாக” வந்தருளினார். அதேபோன்று நாமும் மாணிக்கவாசகரைப் பின்பற்றிப் பிறவித் துணபங்களினின்றும் மீண்டும் எல்லையில்லா முத்தியின்பத்தைப் பெறுவோமாக.

புராண படனம்

புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்லற்கு யோக்கியராவார், நான் கு வருணத்துள்ளும், இலக்கணவிலக்கியங்களிலே வல்லவராய், நீதி நூல்களையும், சமயநூல்களையும் கற்றறிந்தவராய் தமிழ்வேதத்தை அத்தியயனம் பண்ணினவராய், நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவராய் உள்ளவர். நல்லொழுக்கம் இல்லாதவரிடத்தே புராணங்கேட்டலாகாது. — ஸ்ரீலக்ஷ்மியுமாவலர்

ஆனைப்பந்தி

அருட்கூடல்

வித்துவான், பண்டித வி. சி. கந்தையா ப. ஓ. எ.

‘அருளொழுகும் திருவதனம் அதுகொண்டுவாழும்
ஆனைநகர் மணிவிளக்கை அனவரதநினைவேன்’

மட்டக்களப்பின் தலைநகர் புளியந்தீவு. நாடு பெருங்காடாகஇருந்த காலத்தே புளியந்தீவில் வாழ்ந்த ஆனைகளின் உறைவிடமாயிருந்த மேட்டு நிலப்பாங்கரில் நடுநாயகமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ சித்தி விக்கிணேஸ் வரர் கோயிலே, மட்டக்களப்பு ஆனைப்பந்திப் பிள்ளையார் கோவிலெனப்படுவது. பல்லாண்டுகளின் பின்னர், அப்பழங் கோவிலின் கட்டிடங்கள் யாவும் இன்று பெருஞ் செலவிலே புதுக்கி அமைக்கப் பட்டுள்ளன. 8-9-65-ல் அக்கோவிலின் மகா கும்பாபிஷேகம் நடை பெறுகின்றது. அதுபற்றி, உயர்திரு மணிபாகவதர் அவர்கள் தமது ‘அருளமுத’ வெளியீட்டினை ஒரு சிறப்பு மலராக வெளியிடுதல் மிகப் போற்றத்தக்க ஒரு அருட்பணியாகும்.

ஆனைப்பந்தி ஆலயத்தில் வளரும் அண்ணல், விநாயகப் பெருமான் அவன், அடியார்கள் திளைக்கும் அருட்கூடலானவன். முருக வழிபாடும், சக்தி வழிபாடும் கமமும் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்திலே காணப்படும் பழையான ஒரு சில விநாயகர் கோவில்களில் ஆனைப்பந்தியும் சிறந்த ஒன்றாகும். நகர் நடுவண் நன்கு பரிபாவிக்கப்பட்டு விளங்கும் சிறப்பினாலும் அருட்ட

கடலாக விளங்கும் தலமூர்த்தியின் பெருஞ்சிறப்பினுலும் மிகப்பெரிதும் மதித்துப் போற்றப்படுவது இக்கோவில்.

இங்குள்ள விநாயகப் பெருமான் வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவதிற் பெயர் பெற்ற விமலன். அந்தணர் பரவும் செந்தமிழ் அண்ணல். மறு கை இம்மையைக் கறுக்கும் ஒரு மருந்து. பேசிச் சுவைக்க அழுதாறும் பெயரோன். அவனைப் புகழ்ந்து பாடி உய்தி பெற்றுச் சென்ற அடியார்களோ இங்கு என்னி வடங்கார்.

“வடிஷேற்கை ஒருவன் வள்ளிதனைக் கூட உடனே ஆணைவடிவான ஒளி” என்று ஆனைப்பந்தியானது பக்தர்கள் அவனைப் பாடுகின்றார்கள், முருகன் வள்ளிநாயகியாரைக் கூடுதற்கு விரும்பியபோது, விலகிச் சென்ற அவ்வம்மையாரை, ஆணைவடிவாக எழுந்தருளி வந்து முருகன் கையிற் சேர்ப்பித்தார் விநாயகர் என்று புராணக்கதைகள் கூறுகின்றன. எங்கும் நிறைந்தவரான விநாயகப்பெருமானுடன் தொடர்புடைய இக்கதையிலடங்கிக் கிடக்கும் உட்பொருள் நாம் அறிந்து பயன்பெறவேண்டிய ஒன்று.

முருகனையும் வள்ளியம்மையாரையும் முறையே ஞான ஒளி அல்லது திருவருள் என்றும், பக்குவநிலையினை அடைந்த ஆன்மாவென்றும் உருவகப்படுத்திக் கூறுகின்றார்கள். இறைவனை அடையக்கூடிய பக்குவமுற்றநிலையிலும் கூட ஆன்மா, தன்னைவிட்டு நீங்கப்பெறுத ஆணவமயக்கால் உலக ஊழலைவிட்டு விலகி நிற்றற்குத் தயங்குவதுண்டு. அவ்வேளையில் ஞானமுளைப்பானது குருவின் துணையால் ஆன்மாவை மயங்கவிடாது தடுத்துநிறுத்தித் திருவருளிற் சேர்க்கும். அந்தச் சக்திவாய்ந்த ஞானமே பிரணவம் என்பதாம். பிரணவம் ஒங்காரவடிவானது. ஒங்காரவடிவத்தினேயே யானைமுகங் குறிப்பதாதலின் விநாயகப்பெருமானை “ஒங்காரத்துருவாகி’ என்று பெரியோர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எல்லாச் சக்திகளுக்கும் இருப்பிடமானவன் சிவன். அச் சிவசக்தியானது பிரணவமாகும் தன்மையினையே ‘ஓம்’ என்ற ஒலி காட்டுகின்றது. கடவின் பேரிரைச் சலை நாம் தூரத்தில் நின்று கேட்டால் ‘ஓம்’ என்றே அது இசைத்து முடிவதை உணரலாம். மக்கட்கூட்டத்தின் பெரிய இரைச்சலும், பெருங்காற்று, நீரோட்டம், பெருநெருப்பு ஆகிய இயற்கைகளின் பேராலியும் எல்லாம் ‘ஓம்’ என்றே இசைக்கக் கேட்போம். எங்கும் நிறைந்த சிவத்தினை ஒலிவடிவாகக் காட்டுகின்ற பிரணவக் குறிப்பே அது என்பதை நாம் உணருதல் வேண்டும். பிரணவ ஒலியின் வரிவடிவான ‘ஓம்’ என்பது யானைமுக அமைப்பினை ஒத்திருக்கின்றது. அதனாலேதான் ஞானியர் விநாயகப்பெருமானைப் “பிரணவத்தின் சொருபமானவன்” என்கின்றனர்.

பிரணவம் உயிரின் இறுதிப் பயனைத் தருவது. விநாயகப்பெருமானை வழிபடுவோர் உலக இன்பத்தை யும், அதேநேரத்திலே திருவருளின்பத்தையும் ஒருங்கே பெறவல்லாராவர் என்ற பெரிய கருத்தையே விளக்குவது வள்ளிநாயகியாரை விநாயகர் ஆனைவடிவாகி வந்து முருகன்பாற் சேர்த்தார் என்ற புராணக்கதை. இருமைப்பயனையும் இவ்வாறு ஒருங்கே ஊட்டவல்லவர் விநாயகர் என்பதை நாம் உணருதல்வேண்டும். ஊன்றி உனர் உனர் அழுதூறி, உள்ளம் தெவிட்டும் அவனது ஒளிவடிவானது அருட்கடலாகி நம்மை நிறைந்த இன்பத்துள் ஆழ்த்துகின்றது. அதனாலே தான் நாமும் ஆனைப்பந்தியானை ‘அருட்கடல்’ என்கின்றோம். அவனது பொன்னர் திருவடிகளும், பிரணவத்தின் பொருளார் திருமுகமும் நம்மை அருளால் நிறைத்து என்றும் வாழுவைக்குமாக.

—

இம்மாதம்

ஆசிரியர் பங்குபற்றிய நிகழ்ச்சிகள்

ஆகஸ்டு	1 வ	மாலை கெனி, வண்ணை சாந்தையர் மட விநாயகர் ஆலய திருப்பணி கதாகால கேஷபம்.
ஆகஸ்டு	2	இரவு 9-15 மணி நல்லூர்க்கந்தன் உற் சவக் கந்தபுராண விரிவுரை.
"	3	இரவு 9-15 .. , ..
"	4
"	"	இரவு 11 மணி இனுவில் காரைக்காடு சிவன் கதாகாலகேஷபம்.
"	5 வ	இரவு 9-15 மணி நல்லூர்க் கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை.
"	6 வ	இரவு 8 மணி கந்தரோடை விசா லாக்ஷி அம்மன் கதாகால கேஷபம்.
"	"	இரவு 9-30 மணி நல்லூர்க் கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை
"	7 வ	இரவு 9-15 மணி
"	8 வ
"	9 வ
"	10 வ
"	11 வ
"	12 வ
"	13 வ
"	14 வ

- ஆகஸ்டு 15 ஆம் இரவு 7-30 மணி மாவிட்டபுரம் அருண கிரிநாதர் விழாவில் கதாகாலசோபம்.
- இரவு 9-30 மணி நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை
- “ 16 ஆம்
- “ 17 ஆம் இரவு 7-30 மணி மல்லாகம் பழம் பிள்ளையார்கோயில் கதாகாலசோபம்.
- “ , , 9-30 நல்லூர்க் கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை
- “ 18 ஆம் இரவு 9-30 மணி .. .
- “ 19 ஆம்
- “ 20 ஆம்
- “ 21 ஆம்
- “ 22 ஆம் .. . 7-30 மணி மீசாலை விநாயகரா யைத்திற்கு திரு. தா. பொன்னம்பலம் அவர்கள் ஆசிரியருக்காகக் கதாகால சோபம் செய்தார்.
- “ , , இரவு 9-00 நல்லூர்க் கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை இரவு 11 மணி அளவெட்டி காத்தவராயர் கோயிலில் தவில் வித்துவான் தக்கிணையுர்த்து அவர்களது உபயத்தில் கதாகாலசோபம்.
- “ 23 ஆம் இரவு 9-30 மணி நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரை
- “ 24 ஆம் இரவு 9-30
- “ 25 ஆம்
- “ 26 ஆம் இரவு 10 மணி நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவ கந்தபுராண விரிவுரைப் பூர்த்திவிழா

- ஆகஸ்டு 27 வெ இரவு நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவச் சமய அறிவுப் போட்டிப் பரிசு வழங்கல்
- , 28 வெ நல்லூர்க்கந்தன் வயிரவர்மடை.
- , 29 வெ மாலை 6-30 மணி மானிப்பாய் வேலக் கைப்பிள்ளையார் கோயிலில் சமயகுரவர் பிரதிஷ்டையில் கதாகாலகேஷுபம் இரவு 8-30 மணி நவாவிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் கதாகாலகேஷுபம்,
- இரவு 10 மணி மலைநாடு பிரயாணம் நல்லைக்கந்தன் ஆலயத்திலிருந்து மேற்கொள்ளல்.
- , 30 வெ காலை 6.30 மணி மாத்தளை திரு. K. குமாரஸ்வாமி அவர்களது இல்லத்தில் விநாயக சதுர்த்தி விசேஷ பூஜை மாலை 6-30 மணி நோட்டன் பிறிட்டு விநாயகராலயத்தில் கதாகாலகேஷுபம்.
- , 31 வெ மாலை 6 மணி மஸ்கேலியா ஷண்முக நாதர் ஆலயத்தில் கதாகாலகேஷுபம்.

மகான்கள் சுபாவம்.

“அடர்த்தியான ஆலமரம் மக்களுக்குக் குஞ்சமையையும் நிழலையும் தருகிறது. ஆனால், தான் மட்டும் வெளில் காய்கிறது. இந்த ஆலமரத் தின் சுபாவந்தான் மகான்களின் சுபாவமும். பிறர் சுகப்படுவதற்காக அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆலமரம் வெய்யிலில் நிற்கிறதே என்று புலம்புவதால் என்ன பயன்? ”

— இராஜாஜி

விழித் தெழுந்தேன்!

மாசில் இனிய குழல் ஊதி
மலர்கள் தூவி எழுப்பு கிருய்!
ஒசை கேட்ட பின்னு மின்னும்
உறங்குவேணே....? விழித் தெழுந்தேன் 1

அழகார் அமைதி தனில், இயற்கை
அஞ்சல் செய்து துதிக்கையில், யான்
மழலைக் கவிதை இசைத் துன்னை,
வழுத்து கின்றேன் பரம் பொருளே! 2

விண்ணில் சுடரும் தாரகை உன்
விரிந்த ஓளியில் ஆழந்தன! “யான்”
என்னும் அகந்தைத்தனை, உன்னில்
ஆழ்த்தி நெஞ்சம் கலந்திடச் செய்!. 3

உதயப் பொழுதில் புள்ளிசையாய்,
உள்ளம் மகிழ்வில் பொங்கையில், என்
இதயக் கிளியும், உனைக் கூவி
இன்பப் பண்ணை இசைத்திடுதே!. 4

உனது அழகும் புன்னகையால்,
உயிர்த்த வாழ்வும் பொன்மலரை,
உனக்கே சூட்டி உன் அருளில்
உள்ளம் கலக்கச் செய்துவிடு!. 5

— மணி

கனியும் கன்னியும்

விண்பொர நிவந்த கொடு முடிகளை உடையது அம்மலை. கல்லென்று இழிதரும் அருவியும், மெல் வென்று ஆடிவரும் தென்றலும், பொருந்திய ஒல் வென்று ஒலி யெழுப்பும் கானினையும் கொண்டது! கன் ஞுக் கெட்டிய தூரம் எல்லாம் பச்சைப் பசேலென்ற காட்சி நல்கும் சோலைப் புறங்களையும், நன்செயும் புன் செயும் கொஞ்சி விளையாடும் விளை நில மலைச் சரிவினை தனக்கு அனியாகக் கொண்டது அம்மலை. அத்தகைய வளப்பம் சார்ந்த அத்தகைய அந்த மலைக்குரிய (அத்) தலைவன் கானுற்று அடைகரைச் சிற்றாரிலே வாழும் காரிகை ஒருத்தியைக் கண்டு காழுற்றான். தோழி யின் வாயிலாக ஊடலும், கூடலும் பன்னுட்கள் நடை பெற்றது. தலைவியின் தினைப்புனக் காவலும் கடந்தது. நாட்கள் பலவும் நடந்தன. பிரிவென்னும் கொடுந்துயரும், ஆற்றுமையும் எல்லை கடக்கவே பெண் கேட்கக் கிளப்பி விட்டான். பிடிக்கனத்தன்ன முள் ஞுடைய பலாப் பழங்களைக் கொண்டு வந்து தலைவியின் இல்லத்தில் நிரப்பி செவிலித் தாயைப் பெண் வேண்டினான். கனியைக் கொண்டுவந்து பரிசுப் பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டு கன்னியைக் கேட்கும் தலைவனது தன்மையை செவிலித் தாயும் ஓர்ந்து பார்த்தாள். மகளின் களவினையும் ஓரளவு அறிந்திருந்த வளே. ஆகலான் நற்றுயிடம் சென்று உசாவினாள். நற்றுய் தம் ஐயனிடமும், தனயனிடமும் நன்மையாய்க் கலந்துரையாடி ஒப்புதலும் பெற்றுவிட்டாள். நற்றுய் வந்து செவிலித் தாயிடம் “சம்மதம்” என்று மொழிந்தாள். செவிலித் தாய் செவ்வேளென் வீற் றிருக்கும் தலைவனிடம் வந்து ஒண்டொடியாள் இல்லத்தார் உரைத்ததை உவந்து உரைத்தாள். தலை

வன் தாங்கொண மகிழ்வோடு புறப்பட்டான். இதைக் கரந்துறைந்து செவிமடுத்த செவிலித்தாயின் குலக் கொழுந்து இந்த “அமுதமான” தென் தமிழ்ச் சொல்லை மொழியவேண்டிய இடத்தில் மொழிய ஆடிப் பாடி ஒடினாள். தலைவியைக் கண்டாள்; தழுவினாள்; அவளின் சத்தான கொத்துக் கண்ணத்தில் கண்ணம் வைத்தாள்; குழலோடு குழையாடும் காதைத் திருக்கள். “இன்பம் கொள்ளையோ கொள்ளை” என்றாள். எதிர்பாராத இந்த நிகழ்ச்சிகளைக்கண்ட தலைவி அறியாது, என்னடி இது; யாருக்கடி இன்பம்; அஃதும் கொள்ளைபோகின்ற அளவுக்கு” என்று வெகுண்டுரைத் தாள். “கனி கொடுத்தவளைக் கட்டியாளப்போகிறாளே அந்தக் கண்ணிக்கு. இல்லை, இல்லை.. காளைக் குக் கண்ணியைத் தருகின்றேன் “வருகு” என்றாளே அவளுக்கு.” “கனியா? கொடுத்தவரே? யாருக்கு எவர் ஏன் கொடுத்தார்?”

“என் தாய்க்கு, ‘இல்லை, இல்லை’ உன் செவிலித் தாய்க்கு”

“எதற்குக் கொடுத்தார்? எஞ்ஞான்று கொடுத்தார்?”

“தாயல்லவா? ஒருத்தியும் உயிர்போகாமல் காப்பாற்றினால்! நற்குலத்திற்கு வடுவாராதவாறு களைந்தாள்; நற்புகழையும் அதனால் பெற்றாள்.”

“உயிரைக் காப்பாற்றினாலா? யார் உயிரை யார் காப்பாற்றியது? யார் குடி குற்றம்பெற இருந்தது; அதைத் தடுத்தாள்; அதனால் புகழ் பெற்றாள். என்னடி இது, ஒன்றும் விளங்கவில்லை. கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லேன். “அல்லும் பகலும் இடையருது தாங்கலாகா உயிர்தாங்க வல்லனையும் வந்து பார்க்க வில்லையே என்று வருந்துபவள் எவ்வோ, அவள் உயிரைத்தான் போகாமல் தடுத்து நிறுத்தினாள். ஆம்,

உன் உயிரையேதான். என் உயிரையா! எவ்வண்ணம் தடுத்தாள்? ஏன் தடுத்தாள்? அமிழ்துக்கு ஒப்பான தமிழ்ச்சொல்லைச் கொடுத்து “ தமிழைக் கொடுத்து உயிரைத் தடுத்தாளா? என்னடி இது? புதிர் போடுகின்றூய்? ” “ உனக்கு அவ்வண்ணந்தான் இருக்கும். உரைக்கின்றேன் கேள். இனிதான் தமிழ்ச் சொல்லைச் சொன்னாள். உயிர் ஒன்றல்ல; இரண்டு மீண்டது ” அத்துணை ஆற்றலா அந்தச் சொல்லுக்கு? விரைவில் உசாவுக.... உசாவுக.

“ இரு.. இரு.. பெயப்பையத்தான் சொல்லுவேன் ”

“ சரி; சரி.. சொல்.. ம.. ”

“ வருக ” என்ற சொல்.

“ எதற்கு வருக, ஏன் வருக ” என்று உரைத்தாள்.

மணமுரசு அறைந்து, சீதனப் பொருள்களோடு, மாவுந் தேனுங்கொண்டு மணவறைக்கு வரவேண்டிய செய்தியை உறுதிப்படுத்த உற்றோரும் பெற்றோரும் குழு ஊரறிய வருக என்றுரைத்தாள். ஆமாம்.... திருமணத்திற்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்ய. புரிகிறதா? ” என்றாள்.

“ புரிகிறது.... புரிகிறது. யாருக்கும் யாருக்கும் திருமணம் ”

“ அன்றோருநாள் கானுற்றுச் சோலையிலே பலாச்களையை அவர்.... ம.. நான் எப்படிச்சொல்ல. அவளுக்கும் அவளுடைய காதலனுக்கும் திருமணமாம். இன்னும் புரியவில்லையா? உனக்கும்.. உன் காதலருக்கும்... ”

“ உனக்கும்.. உன் கா.. த.. ” அவ்வளவுதான் அவள் செவியில் விழுந்தது. செந்தமிழாய் இனித்தது. மழையாய் ஆனுய்; நறுமணமாய்க் கமழுந்தது. அந்

தச்சொல் இன்பத்தேனேய மெய்யெங்கும் பாய்ந்தோடியது. உணர்ச்சிவயமானாள்; அப்படியே அவனைக்கட்டினாள். ஆட்டினாள்; உருட்டினாள்; கொத்துக் குழலைக் கோதினாள்; ஆரத் தழுவினாள். இரண்டு முகமும் ஒன்றூயிற்று; ஒருத்தி உதடு மற்றொருத்தி மாம்பழக் கதுப்பைப் பதம்பார்த்தது. ஒன்று..பத்து..நாறு..போதும்..போதும் கொடுத்த கடனேடு வட்டியும் திருப்பிக் கொடுத்தது பத்துமடங்கு அதிகமாயிற்று '' என்று அறிவித்தாள். ‘ஆம்’ அறிவித்தது தோழிதான்.

அன்றுகுறியா நாட்டத்தில் (இன்பம்) குறைவின் பத்தோடு பலாச்சுளை தின்றூய். இனிகுறித்த இன்பம் இனியபலா, வேர்ப்பலா, இன்பப்பலா, விழைந்து தின்னும்பலா, வேணவாதீரும்பலா வேண்டிய மட்டும் கிடைக்கும்பலா..ம.. இருவரும் தின்பீர் கொடுத்து வைத்தவள் என்னை மறக்கமாட்டாயே...'' ‘உனக்கு இதே தொழில்தான் எப்பொழுதும். நாங்கள் இருவர் தான் உனக்குக் கிடைத்து விட்டோமோ?.... இருக்கட்டும் நீயும் ஒருநாளைக்கு...'' நமுவி ஓடினாள்.... “இரு; இரு இப்போது வேண்டாம் இந்த வேலை. என் திருமணம் முடிந்தவுடனேயே உடன் போக்கு வழியில் வாமலேயே உன்னின்.... முடித்து வைக்கிறேன்''. தலைவியும், தோழியும் மீளவும் ஆரத்தழுவிக் கொண்டனர். இத்தகைய கற்பனை நயந் தோற்றுவிக்கும் பாடலை, கருவில் திருவடைய ஒல்காப் பெரும் புகழ் மேவிய செந்தமிழ்ப்பாவலர் வெண்புதனர் யாத்த குறுந்தொகைப் பாடலைக் காணுங்கள்.

“அரும்பெற ஸமிழ்த
மார்பத மாகப்
பெரும்பெய ருலகம்
பெற்றீயரோவன்னை
தம்மிற் றமதுன்
டன்ன சினைதொறும்

188873

N.A

தீழபழந்தூங்கும்பலவின்
ஒங்குமலை நாடனை
வருமென்றேளே ”

— வெண்புதனுர் குறுந்தொகை 83.

பாடலின் கருத்து

தமது மனைக் கண்ணே வீற்றிருந்து, தம்மரபுக்கு உரியதென்று நூல்வல்லோர் வகுத்துரைத்ததைக் கடவாமல் ஒழுகி உண்டாற்போன்ற இன்பமுடைய நாடனை, அன்னை நாளை மனம் பேசுதற் பொருட்டு “வருக” என்றுரைத்தாள். இதனால் அவள் பெறலரிய அமிழ்தம் அருந்தும் உணவாகப் பெரும் ஏகழ் உலகம் பெறுக என்றும் உரைத்தாள். களவொழுக்கம் தம் மில் இருந்து தமது உண்டது ஆகாது ஆதலான் இதனேயே அவ்வண்ணம் மகிழ்ச்சியாய் மயங்கி விடாமல், திருமண உடன்பாட்டிற்கு (நிச்சயதார்த்தம்) தவறுமல் வருக என்னும் முகத்தான்; அவர் நெறியைப் போற்றி மறைந்து வருகின்ற நாடனை விரைவில் சுற்றத் தினரை அழைத்துக்கொண்டு ஊரறிய வருக என்று உரைத்தாள்.

கோபத்தினால் ஒரு லாபமுமில்லை. அது கோரவத்தையும் தராது. போருநும் தராது. துன்பந்தான் அதன்விளைவு. இதற்குமிகப்போருத் தமான உபமானம் கோடுத்துச் சோல்லுகிறார் முனிவர்.

சினத்தைப்பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்து அறைந்தான் கைபிழையாது அற்று.

சிலத்தை அறைந்தால் நம்கைதான் வலிக்கும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பலமாக அறைகிறேமோ, அவ்வளவு நாம் நோவு அடைகிறோம். இது சிச்சயம். கோபம் கோள்ளுகிறவனுடைய செப்பை இத்தகையது. தன் வனத்தான் துன்பப்படுத்திக்கொள்கிறுன். அதனால் என்ன சுகம்? என்ன பயன்? சிலத்தை அறைவதைப்போல் தன் மனத்தைத் துன்பப்படுத்திக் கொள்கிறுன்,

—

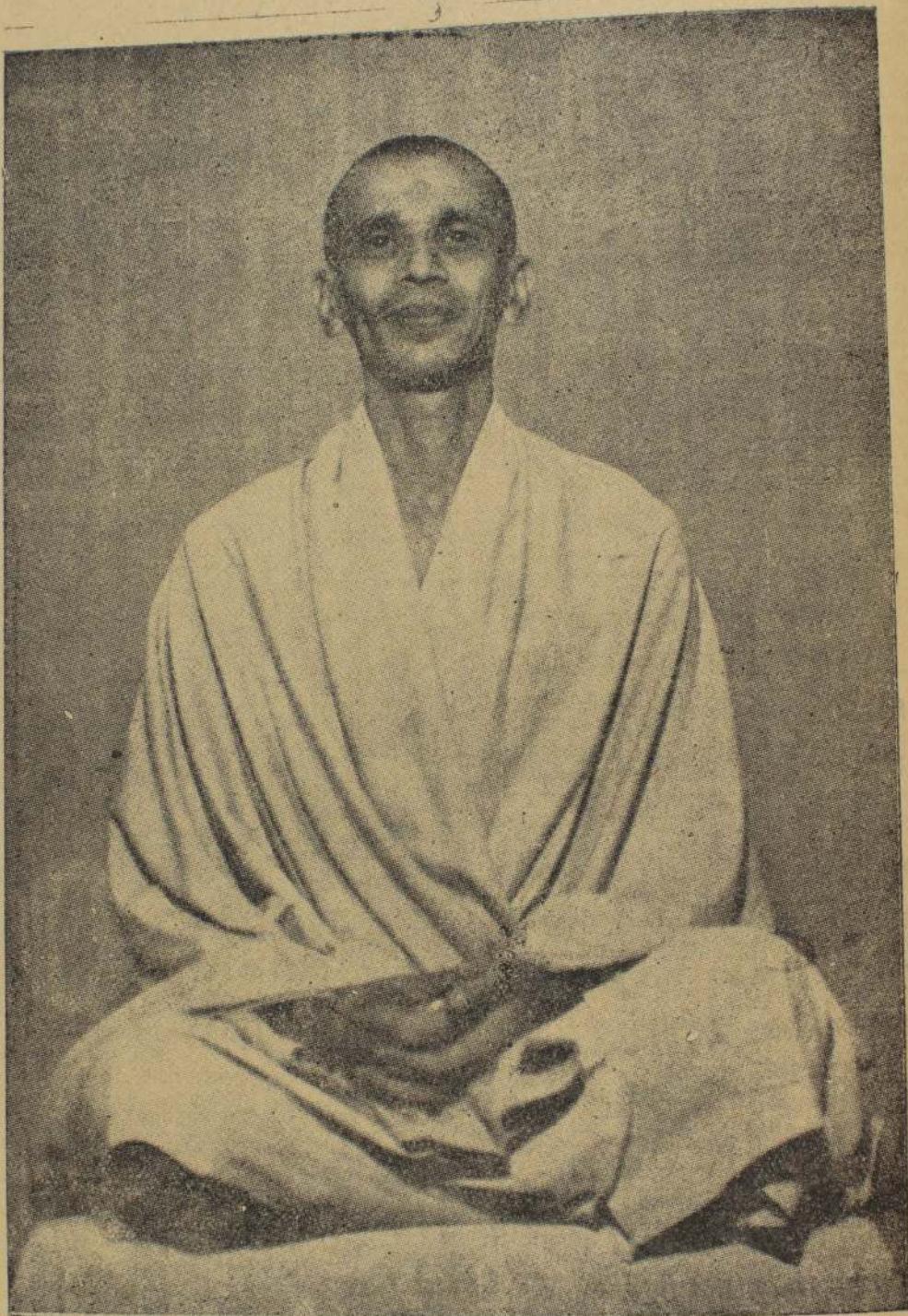
நல்லூர்த்
தேவஸ்தான வித்வானுக்கு
தேவஸ்தான மரியாதை.

—————

நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவத்தை ஒட்டி திரு. மணி பாகவதர் அவர்களால் இருபத்தைந்து தினங்களும் கந்தப்புராண விரிவுரை நடைபெற்றது. தினம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நள்ளிரவுவரை இருந்து ரசித்தனர். தீர்த்தத்திருநாளன்று கந்தப்புராண விரிவுரைப் பூர்த்திவிழா, சிறப்புற நிறைவேறியது. முன்னைநாள் நீதிபதி உயர்திரு. தனபாலசிங்கம் அவர்கள் தலைமை வகித்தனர்; ஆலயக் கோபுர வாசலிலிருந்து, மங்கல வாத்தியசகிதம் விழாப்பந்தலுக்குப் பாகவதர் அவர்களை அழைத்துவந்தனர். தேவஸ்தான காவலர் குகழீ குமாரதாஸ மாப்பாண முதலியார் அவர்கள் சார்பில் முன்னைநாள் சுங்க இலாகா அதிகாரி திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பாகவதர் அவர்கட்டுத் தேவஸ்தான சார் பாகப் பொன்னுடை சூட்டிக் கெளரவித்தனர். நீதிபதி அவர்கள் பாகவதர் அவர்களது சேவையைப்பாராட்டியபின் டாக்டர் நந்தி அவர்கள் பாராட்டுரை வழங்கினார்; பின் வள்ளிதிருமன கதாகாலகேஷபத்துடன் இரவு ஒருமணியளவில் விழாப் பூர்த்தியடைந்தது.

வாழ்க் சீரடியாரெல்லாம்.

செயலாளன்
R. கணபதி

சுவாமி ஸ்ரீ சிதானந்த மகராஜ்

கிழான்தூர்

திருவடிகள் வணங்குவாம்.

திருநெறி வாழ்வு கண்டோம்
 திவ்ய ஜீவனம் கண்டோம்
 ஒருநெறி உலகம் கண்டோம்
 ஒற்றுமை ஓங்கக் கண்டோம்
 கருணைதான் பொழியக் கண்டோம்
 கண்களும் மல்கக் கண்டோம்
 பெருமகான் சிதானந்த ஜீயின்
 பேரடி பதித்த போதே.

அறிவிலே அருணன் என்கோ !
 அன்பிலே அன்னை என்கோ !
 நெறியிலே நிமலன் என்கோ !
 நினைவிலே நீயே இருத்தி
 கறியிலே உப்பு என்கோ !
 கருணையில் கடலே என்கோ !
 சிறியதோர் இலங்கைத் தீவில்
 சிதானந்த ஜீவருக வருகவே !

கருணைபொழி முகத்தழகும் காதல்நிறை கண்ணழகும்
 அருணனைளி அகத்தழகும் அம்பிகையின் அருள்சிறைவும்
 தருணமழை போலுதவும் தயவுடைய திருக்கரமும்
 திருவுடைய சிதானந்தர் திருவடிகள் வணங்குவாம்.

மட்டக்களப்பு
தெய்வநெறிக் கழகத்தினர்
சுவாமி ஸ்ரீ

சிதானந்த சரஸ்வதி மகராஜ் அவர்களுக்கு
மகிழ்ந்தளித்த

வரவேற்புப் பாமாலை

இறைவா நீ எங்கே இருக்கிறோய்? — ஏனே
மறைவில் இருக்கின்றோய்? மானிடர் யாம் நின்வடிவம்
காண நினைந்தோம்! நினைந்த மறுகணமே
வீணைசைக்குள்ளே விழுந்து தடம் புரண்டோம்!
பெற்றூர் புரிந்த பிழை புரிந்து துன்புற்றோம்!
சுற்றி மயக்கும் சுழற்சியிலே யாம் புரண்டோம்!
அன்பென்று சொன்னார்.... அனைவருக்கும்தான் சொன்னார்!
பெண்பாலும் ஆண்பாலும் கூடிப் பெரும்பாலும்
தம்மிடையே உள்ள தசையுணர்வை அன்பாக்கி
சும்மா கொடுப்பதற்கோ பேரன்பைச் சொல்லிவைத்தார்?
காதலொரு மூன்றுநாள்! கட்டிலறை முப்பதுநாள்!
போதை கருவாய்ப் புறப்பட மூன்றாறுநாள்!
பின்னோ வளர்ந்து பெரிதாகிப் பின் உலகில்
தொல்லை கொடுக்கும் நாள் துன்பநாள் எத்தனைநாள்?
ஐயோ! மனிதன் பிறந்து பிறந்தமுந்திச்
செய்யும் கொடுமை சிறிதென்று செப்புவதோ?
காசென்றும் மாடிமலை என்றும் கதை புலம்பி
ஆசைப் பெருவெளியில் ஆடித் திரிவதுவும்
உண்ணும் மதுவின் வெறியும் உயிர்க்கொலையும்
மன்னில் கயமை மலிந்து கிடப்பதுவும்
உள்ளுங்கால் நெஞ்சம் உருகுதற்கு யாருள்ளார்?
வெள்ளம் தடுக்க வரும் வீரர் எவருள்ளார்?
ஆகாயத்தின் மேல் அறிவு வலம் வரவும்
பாதாளத்தின் கீழ் இதயம் புதைப்படவும்
தன்தலையில் குண்டுகளைத் தானே பொழிதற்கு
விண்வெளியில் செல்லும் வெறிமனிதன் உள்ளத்தில்
அன்புசரக்க அருள்சுரக்க யார் வருவார்?
இன்பம் நிறைந்த இதயம் எவர் தருவார்?
வீணைசை கொண்டு வெளியோசை கொண்டிங்கே
ஆளுகிப் பெண்ணைகி ஆடும் உலகினிடை

தன்னென்றுக்குள்ளே தசையுடவின் உட்புறத்தே
இன்னென்றைக் காணும் இறைமனிதர் எங்குள்ளார்?
என்றுயாம் ஏங்கி இருக்கையிலே தெய்வத்தின்
குன்றில் இமயத்தில் முனிவன் திருக்கோயில்
ஒன்றைப் படைத்தான் இறைவன்! அடடாவோ!
வென்று பிறந்தான் சிவாணந்த வீரமகன்!
அந்தப் பெரியன் அறம் வளர்த்துத் தெய்வத்தின்
சிந்தைக்குள் சேர்ந்தான்! எனினும் அவன் செயலை
நீளவளர்த்து நிலம் வளர்க்க ஓர் முனிவர்
கோவம எடுத்தார்.... கொடுத்து வைத்தோம்... உண்மைதான்!
சிதானந் தத்துறவி சிரடிகள் பரவிவரும்
இத்தரையில் யாம் வாழ என்னதவம் செய்தோமோ?
மீன்பாடும் தேஞ்செல் மெய்யறிவுத் தேன்பாடத்
தான்பாடும் ஞானத் தவமகனின் தாழ்தொழுதோம்!
வெட்டவெளி நகருள் வீடமைத்து வாழ்பவரை
மட்டுநகர் வாழும் மக்கள் வரவேற்றாரோம்!
எல்லாம் உணர்ந்த இனிய விப்லானந்தன்
இல்லத்தில் வாழ்ந்தோம்! இறைமகனை வாழ்த்தினோம்!
தெய்வநெறிக் கழகத் தொண்டர் திரண்டிங்கு
உய்யும் நெறியுரைத்த உத்தமனைக் கும்பிட்டோம்?
ஆழக்கடல் தாண்டி அன்புக்கடல் சுமந்து
வேளோக்கு வந்த விழுப்பொருளைப் போற்றினோம்!
வெள்ளிப் பனி இமய வெற்பிருந்து வந்தவரின்
உள்ளிருக்கும் தெய்வத்தின் உள்ளம் வணங்கினோம்;
நாங்கள் மனிதர்.. இறைவன் நகர் தேடி
யாங்களும் சென்றலைந்தோம்...யாது பயன்? ஆமாம்..
இறைவா! நீ எங்கே இருக்கிறோய்? ஏனே
மறைவில் இருக்கிறோய்? மானிடர் யாம் நின்வடிவம்
காண நினைந்தோம்.. நினைந்த மறுகணமே
வீணைசக்குள்ளே விழுந்து தடம் புரண்டோம்!
என்றாலும் உண்மைப் பொருளே! எமக்கொருவர்
இன்று கிடைத்தார்.. இவர் வழியே செல்வோம்!
உனக்கும் எமக்கும் உறவுவரும் காலத்தின்
கணக்குத் தெரிந்தவரின் காலடிகள் பின் தொடர்வோம்!
சிதானந்த முனிவன் ஆய்ந்து வரும் தெய்வத்தின்
தத்துவங்கள் கண்டோர் தலைவனேயே கண்டோரே!

சுவாமி சிவானந்தரைப்பற்றி சிதானந்தஜீ உலகுக்கு விடுத்த செய்தி

இருள் சூழ்ந்துவரும் இவ்வுலகின்கண் தெய்வீக வாழ்க்கையாகிய ஒளியைப் பரப்பும் பணியில் தங்கள் பங்கு பெருமதிப்பு வாய்ந்தது.

பாரதநாட்டுமுனிவர்களின் இடையரு முயற்சியும் தியாக வாழ்வும், மக்கள் தமது அகத்தே சாந்தி எய்த வும் புறத்தே இயைபுடன் வாழ்வும் வழிகாட்டுவதற் குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மனிதனை உயர்த்துவதே அவர்களது உளப்பூர்வகான குறிக்கோள். தங்கள் உடன் வாழ்வோருக்கும் எதிர்வரும் சந்ததியாருக்கும் அவர்கள் வழங்கிய அருட்கொடை இதுவே. இத் துறையில் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர் ஆற்றிவரும் தன் னலமற்ற வாழ்க்கைப்பணி யாவரும் அறிந்தது.

இன்று மனித சமுதாயத்தின் முன்னே மாபெரும் பிரச்சனையொன்று தோன்றியுள்ளது. என்னற்ற மக்களின் உள்ளங்களைப் பீதி பற்றியிருக்கின்றது. விஞ்ஞானத்துறையில் மனிதன் அடைந்துள்ள முன்னேற்றமே பல நாடுகளுக்குப் பெரும் பிரச்சனையை ஏற்படுத்திவிட்டது. பேரழிவு தங்களை எதிர்நோக்கியிருப்பதாகப் பொதுமக்களுக்குத் தோன்றுகிறது. தனது சொந்த மடமையிலிருந்தும், பிடிவாதத்திலிருந்தும் தீமையிலிருந்தும் மனிதனைக் காக்க, இவ்வபாயநிலையின் காரணமோ அதன் பரிகாரமோ இன்னும் உணரப்படவில்லை.

நம்பிக்கையூட்டும் செய்தி

கற்றறிந்த தலைவர்கள் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் முறையில் ஏதோ அடிப்படையான பிழை இருப்பதாக நீங்கள் உணர்கிறீர்கள். இம்முறைகள் திரும்பத் திரும்ப தோல்வியுறுவதையும், நிலைமை மேன்மேலும் மோசமடைந்துகொண்டு போவதையும்

காணும்போது உங்கள் கவலை அதிகரிக்கின்றது. உங்கள் உள்ளத்தில் சாந்தியில்லை. இருளில் உழலும் மனிதகுலத்தின் பாதையில் ஒளி தோன்றுதா என ஏங்கு கிறீர்கள். தற்கால மனிதன், தனது துவேஷம், பலாத் காரம், பேராசை, குரோதம். சுயநலம் ஆகியவற்றுல், தானே சிருட்டித்துக்கொண்ட வலையிலிருந்து விடுதலை காண அனைத்துணரும் பேரறிவிலிருந்து வழி தோன்ற வேண்டுமென விழைகிறீர்கள். நம்பிக்கை யூட்டும் செய்தியொன்றை எதிர்பார்க்கிறீர்கள். உலகின் கவலையிக்க குழப்பநிலையமாற்றி நலம்விளைக்க, உங்களால் இயன்றதையெல்லாம் செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறீர்கள்.

இங்களும் நீங்கள் உணர்வதும் விரும்புவதும் நியாயமே. உங்களைப்போல் உள்ளத்தில் நம்பிக்கையும் நல்லெண்ணமும் கொண்ட அறவோர் அனைவரும் இறைவனது தெய்வீக இச்சைஉலகில்செயற்படுமாறு உழைத்தல் அவசியமாகும். ஏனெனில் மனிதனின்மூலம் இறைவன் செயலாற்றுகின்றார். அடக்கம் வாய்ந்த உங்களைக் கருவியாகக்கொண்டு இறைவன் மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்துக்கான தமது திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றார்.

“அறநெறியை விரும்புவோர் அருள் பெற்றவர்கள்” “சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவோர் அருள் பெற்றவர்கள்; ஏனெனில், அவர்கள் தெய்வக் குழந்தைகள் ஆவர்” என்ற வார்த்தைகள் வீணைகக் கூறப்பட்டவையல்ல. “பரலோகத்தைப்போலவே பூவுலகிலும் உமது இச்சை நடைபெறுமாக” என்று நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்தால் மட்டும் போதாது. உலகில் சமாதானத்துக்கும், அன்புக்கும், நன்மைக்கும், தெய்வீக இசைவுக்கும், இறைவனது இச்சை பயன்படுமாறு நீங்கள் வாழ்நாளில் மனப்பூர்வமாக உழைக்கவேண்டும்.

நிலைமைக்குப் பரிகாரம்

இந்த உயர் இலட்சியத்துக்காக இடையருது உழைத்துத் தன்னலமற்ற தியாக வாழ்வு வாழ்ந்து வரும் ஒரு தெய்வீக ஆன்மா இரவிழேசம் சத்குரு சிவானந்த சுவாமிகள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இமயமலைச் சாரலிலுள்ள இக் குக்கிராமத்தில், கங்கையின் புனிதக்கரையில், தமது சின்னஞ்சிறு குடிலில் இருந்துகொண்டு, மனிதனது தெய்வீகத்தன்மையைப் பற்றியும், அத்தன்மைக்கு உருக்கொடுத்து வெளிப் படுத்தத் தெய்வீக வாழ்க்கையின் அவசியத்தைப்பற்றி யும் தமது அருட்போதனைகளைப் பரப்பி வருகின்றார். சுவாமி சிவானந்தர் அகிலமணித்தையும் நேசிக்கும் சாது. ஒருமைக்காட்சியில் தினைத்திருக்கும் உத்தமர். யாவர்க்கும் பற்றின்றிப் பணிபுரியும் பண்பாளர். புறப் பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் பரிகாரம் முடிவில் மனி தனது அகத்தன்மையிலேயே தங்கியுள்ளது என்பது அவரது தெளிவும் உறுதியும் வாய்ந்த செய்தியாகும். உலக நெருக்கடியாகத் தோன்றுவது உண்மையில் மனி தரின் இதயங்களில் உள்ள நெருக்கடியின் நிழலும் விளைவுமேயாம். மனித உள்ளத்தில் உயர்ந்தன யாவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அங்கு பேராசை, துவேஷம், சுயநலம் ஆகியவற்றுக்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனது ஆசைகளிலும், அவனது செயல்களின் நோக்கங்களிலும் ஒழுக்கத்தின் வறட்சி தெளிவாகப் புலப் படுகின்றது. ஒழுக்கச்சார்பற்ற கல்வி, சமீபத்திய தலைமுறையின் உள்ளங்களைக் கறைப்படுத்தி மூன்றையக் குழப்பியுள்ளது. நன்னடத்தையும் உயர்ந்த இலட்சியங்களும் மனித வாழ்க்கையில் உரிய இடம் பெறுவதில்லை. பலவந்தமாகக் கைப்பற்றுதலும் உடையையைப் பெருக்குதலுமே மனிதச் செயல்களின் இலக்கணமாய்விட்டன. இதுவே மனித இயல்பில் இப்போது தோன்றியுள்ள நெருக்கடி. எமது பிரச்சினை யுத்தமும் பலாத்காரமுமோ, அழிவும் சிதைவுமோ அல்ல. உண்மையான பிரச்சினை மனித இயல்பின் கோட்டமே

யாகும். மனித இயல்பின் நன்மாற்றமே இதற்குப் பரிகாரம். இம்மாற்றம் எவ்வளவு மெதுவாக நிகழ்ந்தாலும் சரியே. இதனைவிட்டு, உச்சி மகாநாடுகளாலும் சந்தேகத்துக்கிடமான உடன்படிக்கைகளாலும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியாது. ஒழுக்கவீனம் ஆன்மீக மறதி ஆகியவற்றிலிருந்து மனிதனைக் காப்பதன்மூலம் இதனைத் தீர்க்கலாம்.

எமது கடமை

குருதேவரின் ஆன்மீக போதனைகளின் தேவையேயும் மதிப்பையும் மேன்மேலும் அதிகமான மக்கள் உணரச்செய்வதன் அவசியத்தை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஏனெனில் கண்ணபெருமான், புத்தபிரான், ஏசுநாதர் ஆகியோரைப்போன்ற முற்காலத் தெய்வீகத் தூதர்களது ஞானத்தின் சாரத்தை இப்போதனைகள் மக்களுக்கு வழங்குகின்றன.

ஒழுக்கநெறிக்குப் புத்துயிரளித்து, ஆன்மீக இலட்சிய வாதத்தைப் பரப்புவதற்காகச் சோர்வின் றி உழைத்துவரும் சக்திக் களஞ்சியமான மகான் ஒரு வரை நவீன உலகம் பெற்றுள்ளது. அவரே சுவாமி சிவானந்த மா முனிவர். அவரது உயிர்த்துடிப்புள்ள போதனைகளை உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமுள்ள எண்ணற்ற ஆண் பெண்கள் அறிந்து பயன்பெறச் செய்வதற்கு உங்கள் உதவி தேவை. அவரது தெய்வீக வாழ்க்கைப் போதனைகளைப்பற்றி நீங்கள் அறிவீர்கள். அவற்றைப்பெறும் பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் உங்களைப்போல் மகிழ்ச்சியும் நல்வாய்ப்பும் பெறுதலர் எத்தனை பேர் என்பதை என்னிப் பாருங்கள்! அவர்களும் இம்மகானைப்பற்றியும் அவரது சக்திவாய்ந்த போதனைகளைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அவர்களும் அவரது போதனைகளின் நற்பயனைப்பெற்று, அவருடன் ஆன்மீகத் தொடர்பு கொள்வதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை வளமுறச் செய்யவேண்டுமென்பது எங்கள் விருப்பம்.

தெய்வீக வாழ்க்கையின் அழைப்பு

நீங்கள் இதனைச்செய்ய உதவுவதற்காக ஒவ்வோராண்டும். (சுவாமி சிவானந்தரின் பிறந்த தின ஆண்டு நிறைவுத் திருநாளில்) “திவ்யஜீவன்”ப் பத்திரிகை “விசேஷப் பிறந்த தினமலர்” ஒன்றை வெளியிட்டு வருகிறது. அவரது ஒழியுட்டும் வாழ்க்கை, சோதி மயமான தனிப்பண்பு, உலகசேவை, அறிலூட்டும் போதனைகள் ஆகியவற்றினை உங்களைப் போன்ற ஆன்மீக நாட்டமுடைய பிறரும் அறியச் செய்வதே இம் மலரின் நோக்கம்.

மக்கள் தமது உயர் இயல்பை அறியச் செய்வது தற்போதுள்ள மாபெரும் தேவை. தெய்வீகத் தன்மையுடன் தமக்குள்ள அகத்தொடர்பை மக்கள் உணரச் செய்வதன் மூலம் அவர்களை நல்வழியிற் செலுத்துதல் முக்கியமானது. தெய்வீக வாழ்க்கையின் உள்ளத்தைத் தொடும் அழைப்பு உலகின் ஒவ்வொரு மூலிக்கும் எட்ட வேண்டும். மனிதனை நன்னெறிப் படுத்த இந்த நம்பிக்கை ஒன்றே உள்ளது. குருதேவரின் அகிலமனித்துக்கும் பொதுவான அருட்போதனைகள் உங்கள் வாழ்க்கையில் எங்கு னம் உதவியுள்ளன.

‘உங்கள் ஆன்மீக எழுச்சி உலகின் உயர்வாழ்வுக்கு ஊக்கமளிக்க உதவட்டும்.

ஈழத்தில் இரு இடங்கள்:

ஸழவழநாட்டில் தேவாரம் பெற்ற புராதன புண்ணிய தலங்கள் இரண்டு உள். அவை திருக்கோணமலை திருக்கேதீச்சரம் என்பனவாகும். மாதோட்ட நகரில் உள்ளது திருக்கேதீச்சரம் இது சைவசமயிகளால் மிகவும் புனிதமாக மதிக்கப்படும் புனித ஸ்தலமாகும். பழம் பெருமை கொண்டது மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றது.

அருளமுதம்

★ ★ நவராத்திரி அனுபந்தம்

தினமும் தேவியைத் தொழுவோம்.

அருளமுதம்

நவராத்திரி அனுபந்தம்

நவராத்திரி தினத்தைக் கொண்டாடாத இந்துக் கள் இல்லங்களே இல்லை: வீடுகள் தோறும் கலைகளில் விளக்கம் காட்டுவது நவராத்திரி. வீட்டுக்குவீடு, கோயிலுக்குக் கோயில், பாடசாலைக்குப் பாடசாலை, சங்கத்திற்குச் சங்கம் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தேவிவழிபாடு செய்யும் நாட்களே நவராத்திரி.

நவராத்திரி என்றால் ஒன்பது இரவு நடைபெறும் நோன்பு ஆகும். வடநாட்டில் தசரா என்று பத்து இரவு கொண்டாடுவர். புரட்டாதி மாதம் வரும் டூர்வ பக்கப் பிரதமைத் திதி முதலாக உள்ள ஒன்பது இரவுகள் நவம் (ஒன்பது) — நவராத்திரி எனப்படும். வடக்கே காஷ்மீரம் முதல் இலங்கை வரையிலும், மேற்கே பாஞ்சாலம் முதல் பர்மா வரையிலும் இவ்விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. பராசக்தி வணக்கமே இவ்விழாவின் நோக்கமாகும்; சக்தி வணக்கம் தாய் வணக்கம்: தாயாகப் பக்தி செய்வது தலையானதாகும். அம்மையே அப்பா என்கிறார் மணி வாசகனார். ஆண்டானிடம் அடிமை கிட்டநிறக முடியாது எட்ட நிற்கிறுன்; தந்தையிடமும் தனயன் மிக நெருங்கி உறவாடுவது கிடையாது; வயது முதிர், முதிர பிதாவும் பிள்ளையும் சற்று எட்டவே போகின்றனர், வேற்றுமையும் கூடுகிறது; ஆனால் தாயன்டு, சேயன்டு. என்றுமே மாருது; தாயோடு பிள்ளைகள் பழகச், சட்ட வரம்பு கிடையாது; வீரசக்தி, தூர்க்கை, தனதான்ய யோகசக்தி, லக்ஷ்மி, கலாசக்தி சரஸ்வதி, முதல்மூன்று நாளும் வெற்றியை வேண்டித் தூர்க்கையையும், அடுத்தமுன்று தினங்களும் செல்வத்தை வேண்டி இலக்குமி யையும், இறுதி மூன்று நாளும் கல்வியை வேண்டிச் சரஸ்வதியையும் வழிபடுவர்.

ஒன்பதாம் நாள் இரவு ஆயுத பூஜை என்பர். விஜயதசமி அன்று வித்யாரம்பம் நடைபெறும், ஆகவே பத்து நாட்களும் கலைத்திருநாளாகவே நடைபெறுகின்றது.

இந்நவராத்திரி காலத்திலே வழிபாடு செய்வதற் கேற்ற பாடல்களைத் தொகுத்து அருளாழுத வாசகர்கட்கு அளிக்கின்றோம். படித்துப்பயன்பெறுக.

ஆசிரியர்.

நவராத்திரி

பராசக்தி

மாதா பராசக்தி வையமெல்லாம் நீ நிறைந்தாய்
ஆதாரம் உன்னையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே!
ஏதாயினும் வழி நீ சொல்வாய் எமதுயிரே!
வேதாவின் தாயே! மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே. (1)

பார்வதி

மலையிலேதான் பிறந்தாள், சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலேயுதி உலகக் கனல் வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்ந்திடுவாள், நேரே அவள்பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே. (2)

ஸ்ரீ தேவி

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி, புகழரசி
மின்னுநவ ரத்தினம்போல் மேனி யழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெல்லாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றுளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே. (3)

வாணி

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
ஆணிமுத்தைப் போலே அறிவுமுத்து மாலையினுள்
காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதென்றாக் காட்டுவதாய்
மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே. (4)

நாமாவளி

ஓம்சக்தி ஓம்சக்தி ஓம்
ஓம்சக்தி ஆதி பராசக்தி ஓம்
ஓம் மாதா ஓம் மாதா
ஸ்ரீ மாதா ஜெய ஜெகன்மாதா
ஓம் மாதா ஓம் மாதா
ஸ்ரீ மாதா ஜெய லலிதாம்பா

சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுக்தி சக்தி ஓம் சிவம்

சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி சுத்த சக்தி ஓம் சிவம்

சுத்தியஞான தர்ம சக்தி சாந்த சக்தி ஓம்சிவம்

சச்சி தானந் தாத்ம சக்தி சர்வ சக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

வேதசாஸ்திர சகலகலா வித்யாசக்தி ஓம்சிவம்

வீரதீர தெர்யசக்தி விஜயசக்தி ஓம் சிவம் (சுத்த)

நாதகீத கானகலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்

மகாமந்தர யந்தர தந்தர வளிய சக்தி ஓம்சிவம்(சுத்த)

யோகபோக தியாகசக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்

தாக மோக சோகரகித தபோசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

துஷ்டசத்ரு நாசசக்தி துர்க்காசக்தி ஓம்சிவம்

அஷ்டலட்சுமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம் (சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஹஷ்த வாஞ்சிதபல தாயகம்

குருபரசிவ ஹரஹரநட ராஜசுத்த சக்திஓம் (சுத்த)

— சுத்தானந்தர்.

ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம் ஓம் சக்தி ஓம்

சுந்தர வதன சுகுண மனேகரி

மந்தகாச முடைமதி வதனி

சுந்தன குங்கும அலங்கார முடனே

தந்திடுவாய் உந்தன் தரிசனமே (ஓம் சக்தி)

நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய

ஆனந்தமுடனே வந்திடுவாய்

வந்தனே செய்து மாயன் அயனுடன்

வள்ளுடாய் உன்புசழ் பாடிடவே (ஓம் சக்தி)

தங்கச் சிலம்பு சலசல வென்றிட

தாண்டவ மாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கும் ஆனந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்

மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய் (ஓம் சக்தி)
வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப் பாடிட

விரும்பிச் சரஸ்வதி வீணை வாசித்திட

சதானந்தமான ஜோதிஸ்வரூபி
ராஜ ராஜஸ்வரி சரணம் சரணம் (ஓம் சக்தி)

ஐய ஐய ஐய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ

ஐய ஐய ஐய சக்தி

ஐய ஐய வென்தினம் பாடிப்பணிந்தோம்

ஜெகமெங்கும் அமைதியைத்தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஐய)

திருப்தியும் இன்பழும் வாழ்விற்றுலங்க
தேவை யெல்லாம் மறைய - அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பிலெமை - ஓம் ஸ்ரீ

(ஐய)

இரண்டுகள் போக முன்றுகள் அகல
ஸ்வரி பலமருள்வாய் - அம்மம்மா
கரம் குவித்தோம் இனிக் காலைவிடோமா
கருணையுடன் அனைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ

(ஐய)

தாசினி யெங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
தேசுடன் வாழுக் காட்டடி காட்சி
தேவியுன் அடைக்கலம் நாம் - ஓம் ஸ்ரீ

(ஐய)

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம்வைத்து - அம்மம்மா
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத் துக் கமைதியைத்தா - ஓம் ஸ்ரீ

(ஐய)

- சாது முருகதாஸ்

தேவி யின்
திருநாம அர்ச்சனை (108)

அம்ம ணீ! ஜக தம்பிகே! கரு
ஞைக ரீ! பர மேஸ்வரீ!

கண்ம ணீ! ஜெய கெளரி, காங்கயி.

கார்த்தி கே! திரி நேத்திரி!

தண்ம யீ! உப சாந்தி னி! சிவ

சாம்ப லீ! ஏ காம்பரீ!

சின்ம யீ! சுவ சீலி, மாலினி,

தேவி, செளந்தரீ ஓம்நமோ!

பத்ர காளி, துர்க் கா, ப வானி.

பராசக் தி! பரி பாலினி!

சித்சொ ரூபிணீ, சிம்ம வாகினி,

திவ்ய ராஜரா ஜேஸ்வரி!

வித்வ பூஷணி, மீன லோசனி,

வீர மார்த்தனி, விமலினி,

சத்ய வாசனி, நித்ய கன்னி,

தயாப ரீ! நம, ஓம்நமோ!

குண்ட லீ! சந்த்ர மண்ட லீ! இளங்

கோம லீ! இன்ப ஸ்யாமலீ!

சண்டி கா, சா முண்டி, பைரவி

சாவித் ரீ! ஜெப காயத்ரி!

அண்டர் நாயகி. ஆபத் பாந்தவி,

அமுத ஞானப யோதரீ!

தொண்டர் சாதகி. தூய வானதி,

சோம சேகரி, ஓம்நமோ!

சுத்த சக்தி, சுடர்க்கொ டீ! திவ்ய

சுந்த ரீ! ஷ்டீபு ரந்தரீ!

வித்த கீ! தெய்வ நர்த்த கீ! ஜெ

விஜயி, பாபவி நாசினி,

சித்த ரஞ்சனி, தெய்வ குஞ்சரி,

தேவ தா, உமா, பார்வதி!

நித்ய வாணி, நிரஞ்ச ணீ! மலை

நீலி, சங்கரி, ஓம்நமோ!

சந்தர மெளலி, சரஸ்வ தீ! தில்ய

சார தா! ஐய பாரதி!

சுந்த ராங்கி, சுரநு தாவிஸ்வ,

சோபி தா, சம்ப்ர பாவதி!

மந்தர ரூபிளி, மாப கவதி,

மாஹி ஷாகுர மர்த்தனீ!

தந்தர சாதனி, செஞ்ச டாதரி,

சர்வ தாரகி, ஓம்நமோ!

அஷ்ட லட்சமி, அபய ஹஸ்த னி,

அமலி னீ! செங் கமலினி,

நிஷ்டை யோகினி, நிமல வாகினி,

நிஷ்க ளங்கசந் யாகினி!

துஷ்ட நிக்ரஹி, தூய வைஷ்ணவி,

ஜோதி வேணி, சுமங்கலீ!

சிஷ்ட ரட்சகி, ஸ்ரீவ ராகினி,

சித ஸீ! நம ஓம்நமோ!

பூர னீ! ஞான பூஷ னீவேத

போதி னீ! தர்ம சாதனீ!

ஆர னீ! நவ சீர னீ! உல

காண்ட வீ! உக்ர தாண்டவீ!

கார னீ! சிவ காமி னீ! ஜீவ

காரு னீ! ஜகன் மோகினி!

நார னீ! பவ தார னீ! புவி

நாய கீ! நம ஓம் நமோ!

-- பரமஹம்ஸ தாசன்.

188873

எங்கும் சக்தி

எங்கும் நிறைந்தசக்தி - புவி

யாவும் படைத்த சக்தி;

பொங்கும்பே ரன்புருவில் - அருள்

பொழியும் அமரசக்தி !

அண்டம் கடந்தசக்தி; - நுண்

அனுவுக்கணு வானசக்தி;

பிண்டம் சமைக்கும்சக்தி - புவி

பேணி வளர்க்கும்சக்தி!

கல்லில் உறங்கும்சக்தி, உயிரிக்
கனலில் துடிக்கும்சக்தி;
புல்லில் துளிர்க்கும்சக்தி, எழிற்
பூவில் மலரும்சக்தி !
காயில் புளிக்கும் சக்தி, - நல்ல
கனியில் இனிக்கும்சக்தி;
சேயின் எழில் முகத்தில் - இளஞ்
சிரிப்பை மலர்த்தும்சக்தி !
திமை யகற்றும்சக்தி, - உயர்
செல்வம் அளிக்கும்சக்தி;
வாய்மை துலக்கும்சக்தி - அருள்
வன்மை வளர்க்கும்சக்தி !
ஒங்கி வளர்ந்தசக்தி, - பல்
லுயிர்க்கும்உயி ராணசக்தி
தாங்கி யனைக்கும்சக்தி, - அருட்
தாயான சுத்தசக்தி !

தேவி துதி

“ பூரணி புராதனி சமங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகி த்ரியம்பகி யெழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகல்ரதள
புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனுதீத நாயகி ” குணுதீத
நாதாந்த சத்தி யென்றுன்
நாமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
நானுச்ச ரிக்க வசமோ ?

ஆரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழ்
வகிலாண்ட கோடியீன்ற
அன்னையே பின்னையுங் கன்னியை மறைபேசும்
ஆனந்த ரூப மயிலே !

வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைகுழ்
வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்க்காத லிப்பை ணுமையே.

— தாழுமானவர்-

தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற்
 ரெட்டையின் பயனே நறைபழுத்த
 துறைத்தீந் தமிழி ஞெழுகுநறுஞ்
 சுவையே யகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்
 தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற்
 கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
 இளமென் பிடியே யெறிதரங்கம்
 உடுக்கும் புவனங் கடந்துநின்ற
 ஒருவன் திருவுள் எத்திலழ
 கொழுக வெழுதிப் பார்த்திருக்கும்
 உயிரோ வியமே மதுகரம்வாய்
 மடுக்குங் குழற்கா டேந்துமிள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
 மலையத் துவசன் பெற்றபெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே !

பெருந்தே னிறைக்கு நறைக்கூந்தற்
 பிடியே வருக முழுஞானப்
 பெருக்கே வருக பிறைமெளவிப்
 பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
 விருந்தே வருக மும்முதற்கும்
 வித்தே வருக வித்தின்றி
 விளைந்த பரமானந் தத்தின்
 விளைவே வருக பழமறையின்
 குருந்தே வருக அருள்பழுத்த
 கொம்பே வருக திருக்கடைக்கண்
 கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்
 குடைவார் பிறவிப் பெரும்பினிக்கோர்
 மருந்தே வருக பசங்குதலை
 மழைக் கிளியே வருகவே
 மலையத் துவசன் பெற்ற பெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே !

— குமரகுருபர சுவாமிகள்

இலக்குமி துதி

பொருளற்றவர்க்கில் விலகில்லை என்றிப் புஷ்பகழும்
தெருஞூற்ற ஞானிஅப் பொய்யா மொழியில் தெரிந்துரைத்தான்
மருஞூற்ற மாந்தரும் வற்றுத் செல்வம் இவ்வையகத்துள்
அருஞூற்ற லாதடைவரோ? செந்தாமரை ஆண்டவளே!

சித்தம் தெளிந்திடும், செய்வினை யாவும் திருத்தமுறும்
நித்தம் மறிந்தெழு செல்வமும் தக்கினிலைபெறுங்கல்
முத்தர்க்குரிய பெரும்பகம் வாய்க்கும், இம்முதலைக்கில்
பத்தர்க்கருஞூற் திருமகள் பாதம் பணிபவர்க்கே.

நித்தமுனை வேண்டி மனம்
நினைப்பதெல்லாம் நீயாய்ப்
பித்தனைப் போல் வாழ்வதிலே
பெருமையுண்டோ? திருவே!

சித்தவுறுதி கொண்டிருந்தார்
செய்கையெல்லாம் வெற்றி கொண்டே
உத்தமநிலை சேர்வரென்றே
உயர்ந்த வேதமுரைப்ப தெல்லாம்
சுத்த வெறும் பொய்யோலே!

சுடர் மணியே! திருவே!
மெத்தமயல் கொண்டு விட்டேன்!
மேவிடுவாய் திருவே!

உன்னையன்றி இன்ப முன்டோ
உலகமிசை வேறே?
பொன்னை வடிவென் றுடையாய்
புத்தமுதே, திருவே!
மின்னெளி தருநன் மணிகள்
மேடை யுயர்ந்த மாளிகைகள்
வன்னமுடைய தாமரைப்பு
மணிக்குளமுள்ள சோலைகளும்
அன்னம் நறுநெய் பாலும்

அதிசயமாத் தருவாய்!
நின்னருளை வாழ்த்தி என்றும்
நிலைத்திருப்பேன், திருவே!

மாதவன் சக்தியினைச் - செய்ப

மலர்வளர் மணியினை வாழ்த்திடுவோம்
பாதுமில் வறுமையெலாம் -- எந்தப்

போதிலுஞ் சிறுமையின் புகைதனிலே
வேதனைப் படுமனமும் -- உயர்

வேதமும் வெறுப்புறச் சோர்மதியும்
வாதனை பொறுக்கவில்லை -- அன்னை

மாமகளடியினை சரண் புகுவோம்.

— பாரதியார்.

சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கண்றி சிங் பதங்

தாங்கவென் வெள்ளீயுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொ

லோசக மேழு மளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்

தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே

சகல கலாவல்லியே. (1)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை

தோய்தர நாற்கனியும்

பாடும் பணியிற் பணித்தகுள்

வாய்பங்க யாசனத்திற்

கூடும் பசும்பொற் கொடியே

கனதனக ஞந்றுமைம்பாற்

காடுஞ் சுமக்குஞ் கரும்பே

சகல கலாவல்லியே. (2)

அனிக்குஞ் செழுங்தமிழ்த் தெள்ளமு

தார்ந்துண் னருட்கடவிற்

குளிக்கும் பழக்கெள்று கூடுங்கொ

லோவளங் கொண்டு தெள்ளித்

தெளிக்கும் பனுவற் புலவோ
கணிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்வியே.

(3)

தூக்கும் பனுவற் றறைதோய்ந்த
கஸ்வியுஞ் சொற்சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுத்தமிழ்ச் செல்வமுங்
தொண்டர்செங் நாசினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்வியே.

(4)

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததெண்
நேநெடுஞ் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோண்செங்
நாவு மகழும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தஞ்சொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்வியே.

(5)

பண்ணும் பரதமுங் கஸ்வியுஞ்
திஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதவி தெய்தநல்
காயேழு தாமறையும்
விண்ணும் புனியும் புனலுங்
கனலும்வெங் காலுமன்பாற்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
சகல கலாவல்வியே.

(6)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் பாடினின் கடைக்கணல்
காயுளாக் கொண்டு தொண்டர்

கீட்டுக் கலைத்தயிமுத் தீம்பா
லழதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும்வெள் னோதிமப் பேடே
சகல கலாவல்லியே.

(7)

சொல்லிற் பனமு மவதான
முங்கனி சொல்லவல்ல
நல்லித்தை யுந்தந் தடிமைகான்
வாய்நனி னசனஞ்சேர்
செல்லிக் கரிதென் ரெருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்லிப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

(8)

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ்
ஞானத்தின் ரேற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்கீன் நினைப்பவர்
யார்நிலங் தோய்புழழக்கை
நற்குஞ்சரத்தின் பிழிஷே
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
சகல கலாவல்லியே.

(9)

மண்கண்ட வெண்ணுடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டாகிற் பணியச்செய்
வாய்ப்பைப் போன் முதலாக
விண்கண்ட தெய்வம்பஞ் கோடியுண்
டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
சகல கலாவல்லியே.

(10)

— ஸ்ரீ சூராகுமாரசுவாமின்

சரஸ்வதி துதி

நடிப் புலங்கள் உழவார் கரமும் நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்குங் கனிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை
ஒடிப் பெருகும் அறிவானர் நெஞ்சும் உவந்துநடம்
ஆடிக் கனிக்கும் மயிலே! உண்பாதம் அடைக்கலமே:
— தேசிகனிநாயகம்பிள்ளை

வெள்ளைத் தாமரைப் பூனில் இருப்பாள்,
வீணைசெய்யும் ஒவியில் இருப்பாள்,
கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
கூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்,
உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் ஜெளிர்வாள்,
கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள் - வெள் 2
மாதர் திங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழையில் உள்ளாள்
கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக்
கிளிடித் தூய இருப்பிடம் கொண்டாள்

கோத கண்ற தொழிலுடைத்தாகிக்

ஞவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தின் எழிலிடை யுற்றுள்

இன்பமே வடிவாகிடப் பெற்றுள் - வெள் 3
— பாரதியார்

வெள்ளைக் கலையுடித்து வெள்ளைப் பணிடுண்டு
வெள்ளைக் கமலத்து வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம்வைத்த தாய். 4

— காளமேகப்புலவர்,

சரஸ்வதியந்தாதி

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

ஆய கலைக் காறுபத்து நான்கினையு
மேய வண்ணிக்கு மென்னம்மை — தூய
அருப்பளிக்கு போல்வாளன் ஆள்ளத்தி ஞுள்ளே
யிருப்பளிக்கு வாரா திடா.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயுங்
கடிகமழ்புங் தாமரைபோற் கையும் — துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கணி.

நூல்

கட்டளைக் கலித்துறை

ஷர்தந்த வெள்ளிதழ்ப் பூங்கம லாசனத் தேவிசொற்
ரூர்தந்த வென்மனத் தாமரை யாட்டி சரோருகமேற்
பார்தந்த நாத னிசை தந்த வாரணப்பங்கையத்தாள்
வார்தந்த சோதியம் போருகத் தாளை வணங்குதுமே.
வணங்குஞ் சிலைநுத வுங்கழைமுத் தோனும் வணமுகைமேற்
சுணங்கும் புதிய சிலைவழு மேனியுக் தோட்டுடனே
வணங்குஞ் கருந்தடங் கண்களு சோக்கிப் பிரமனன்பா
வணங்குஞ் திருமுன்றி வாய்மங்ற கான்து முரைப்பவேள். 2

உரைப்பா ருஷக்குங் கலைகளைச் சாமென்னி ஹன்னையன்றித்
தூரைப்பா வொருவர் தாவல ரோதண்டாளமுலை
வரைப்பா லமுதுதங் திங்கெனை வாழ்வித்த மாமயிலே
விரைப்பா சடைமலர் வெண்டா மாரைப்படி மெல்லியளே. 3

இயலா நாதகொண்டு சின்றிரு நாமங்க னேத்துதற்கு
முயலாகம யாற்று மாறுகின் மேனிக்த மூவுலகுஞ்
செயலா வமைத்த கலைமக னேங்கி றிருவகுஞ்
செயலா விடாம வடிபே ஜெயமுஷங் தாண்டருநே. 4

அருக்கோ தயத்தினாஞ் சந்திரோ தயமொத் தழுகெறிக்குஞ்
திருக்கோ வாயகிசெங் தமிழ்ப்பா வைதிசை மூத்தா
விருக்கோ துநாதனாஞ் தானுமெப் போது மினிதிருக்கு
மருக்கோ வான்வச ராணன்னை யாளு மடமயிலே. 5

மாஷே மடப்பிடி பேரோடி பேயிள மாண்பினையே
குயிலே பசுங்கினி யேயன்ன மேமனக் கூரிருட்கோர்
வெயிலே திலவெழு மேமியின் னேயினி வேறுதவம்
பழினேன் மகிழ்ந்து பணிவே னுனதுபொற் பாதங்களே. 6

பாதரம் புயத்திற் பணிவார் தமக்குப் பக்கலையும்
வேதரந்த முத்தியும் தந்தருள் பாரதி வென்னிதமிழ்ப்புஞ்
தீதாம் புயத்தி விருப்பா ஸிருப்பவென் சிந்தயுள்ளே
பேதாம் பனியிற் பெறலரி தாவுதெனக் கிணியே. 7

இனிநா அனர்வதெண் னென்கலை யாளை விளைதொண்டைக்
கனிநானுஞ் செவ்விதம் வெண்ணிறத் தாளைக் கமலவயன்
றனிகா யகியை யகிலாண்ட மும்பெற்ற தாயைமணைப்
பனிநான் மலருறை பூவுவயை பாரணப் பாலுவயையே. 8

பாவுங் தொடையும் பதங்களுஞ் சிரும் பணவிதமான
மேவுங் கலைகள் விதிப்பா ஸிடம்பிதி யின்முதிய
நாவும் பகர்ந்த தொல்வேதக்க ஞஞ்ஞு நறுங்கமலப்
பூவுங் திருத் தம் பூவா வணிபவர் புந்தியுமே. 9

பந்தியிற் கூரிரு ணீக்கும் புதிய மதியமென்கே
வந்தியிற் குருன்றிய தீபமென் கேரதுக் லநுமநையோர்

ஈந்தியிற் ஜேன்றுங் தபனவினன் கோமணித் தாம மென்கோ
ஏந்தியிற் ஜேன்றும் பிரான் புயந்தோயு மொருத்தியையே. 10

ஒருச்தியை யென் றமிலாவென் மனத்தி னுவந்துதங்ளை
பிருத்தியை வெண்கமலத் திருப்பாளையென் ஜெண்கலைதோய்
கருத்தியை யைம்புலனுங் கலங்காமற் கருத்தையெல்லாங்
திருத்தியை யான்மற வேன்ற்சை நான்முகன் ரேவியையே. 11

தேவருந் தெய்வப் பெருமானு நான்மறை செப்புகின்ற
முவருந் தானவ ராகியுள் னோரு முனிவரரும்
யாவரு மேனைய வெல்லா வுயிரு ஷிதழ்வெளுத்த
பூவரு மாதி னருள்கொண்டு ஞானம் புரிகின்றதே. 12

புரிகின்ற சிந்தையி னுடே புகுந்து புகுந்திருளை
யரிகின்ற தாய்கின்ற வெல்லா வறிவின ரும்பொருளைத்
தெரிகின்ற வின்பங் கனிந்தூறி நெஞ்சந் தெளிந்துமுற்ற
விரிகின்ற தெண்ணெண் கலைமா துணர்த்திய வேதமுயே. 13

வேதமும் வேதத்தி னந்தமு மந்தத்தின் மெய்ப்பொருளாம்
பேதமும் பேதத்தின் மார்க்கமு மார்க்கப் பினக்கறுக்கும்
போதமும் போத வுருவாகி யெங்கும் பொதிந்தவிந்து
நாதமு நாதவன் டார்க்கும்வென் டாமரை நாயகியே. 14

நாயக மான மலரக மாவது ஞானவின்பச்
சேயக மான மலரக மாவதுந் தீவினையா
லேயக மாறி விடுமை மாவது மெவ்வுயிர்க்குந்
தாயக மாவதுந் தாதார் சுவேத சரோருகமே. 15

சரோருக மேதிருக் கோயிலுங் கைகளுந் தாளிலையு
முரோருக முந்திரு வல்குலு நாபியு மோங்கிருள்போற்
கிரோருகஞ் சூழ்ந்த வதனமு நாட்டமுஞ் சேயிதழு
மொரோருக மீரரை மாத்திரை யான வுரைமகட்கே. 16

கருந்தா மறைமலர் கட்டா மறைமலர் காகருதா
ளருந்தா மறைமலர் செந்தா மறைமலர் தாவிலெழிற்
தருந்தா மறைமலர் வெண்டா மறைமலர் தாவிலெழிற்
பெருந்தா மறைமலைக் குங்கலைக் கூட்டப் பிணைதனக்கே. 17

தனக்கே துணிபொரு ளன்னுந்தொல் வேதஞ்சதூர்முகத்தோ
னெனக்கே சமைந்த வயிடே மென்னு மிமையவர்தா
மனக்கேத மாற்று மருந்தென்ப சூடு மலரென்பன்யான்
கனக்கேச பந்திக் கலைமங்கை பாத கமலங்களே.

18

கமலந் தனிலிருப் பாஸ்விருப் போடங் கரங்குவித்துக்
கமலங் கடவுளர் போற்றுமென் பூவைகண் ஸிற்கருணைக்
கமலந் தனைக்கொண்டு கண்டொருகாற்றங் கருத்துள்வைப்பார்
கமலங் கழிக்குங் கலைமங்கை யாரணி காரணியே.

19

காரணன் பாகமுஞ் சென்னியுஞ் சேர்தரு கன்னியரு
நாரணனுக மகலாத திருவுமோர் நான்மருப்பு
வாரணன் ரேவியு மற்றுள்ள தெய்வ மடந்தையரு
நாரணப் பாவை பணித்தகுற் ரேவ வடியவரே.

20

ஷட்வேத நாறுஞ் சிறப்பார்ந்த வேத மணித்தினுக்கு
முடிவே தவள முளரிமின் னேழுடி யவிரத்தின
வடிவே மகிழ்ந்து பணிவார் தமது மயலிரவின்
விடிவே யறிந்தென்னை யாழ்வார் தலந்தனில் வேறிலையே.

25

வேறிலை யென்று எடியாரிற் கூடி விளங்குநின்பேர்
கூறலை யானுஞ் குறித்துநின் ரேளைம் புலக்குறும்பா
மாறிலை கள்வர் மயக்காம னின்மலர்த் தாணைறியிற்
சேறிலை யிந்தருள வெண்டா மரைமலர்க் சேயிழழையே.

22

சேதிக் கலாந்தர்க்க மார்க்கங்க ளைவெவர் சிந்தணையுஞ்
சோதிக்க லாமுறப் போதிக்கலாஞ் சொன்னதே துணிந்து
சாதிக்க லாமிகப் பேதிக்க லாமுத்தி தாணெய்தலா
மாதிக்க லாமயில் வல்லிபொற்றுளை யடைந்தவர்க்கே.

23

அடையாள நாண்மல ரய்கையி லேடு மனிஷடமு
முடையாளை நுண்ணிடை யொன்றுமி லாளை யுபநிடதம்
படையாளை யெவ்வயிரும் படைப் பாளைப் பதுமநறுந்
தொடையாளை யல்லது மற்றினியாரைத் தொழுவவே.

24

தொழுவார் வலம்வரு வார்துதிப் பார்தந் தொழின் மறந்து
இழுவா ரஞ்சமறை மெய்தெரி வாரின்ப மெய்புளகித்
தழுவா ரினுங்கண்ணி னிர்மல்கு வாரென்க வைதெனை
வழுவாத கெழுசோற் கலைமங்கை பாலன்பு வைத்தவரே.

25

வைக்கும் பொருளு மில்வாழ்க்கைப் பொருளும்
பொய்க்கும் பொருளன்றி நடும் பொருள்ல பூதலத்தின்
கெய்க்கும் பொருளு மழியாப் பொருளும் விழுப்பொருளு
முய்க்கும் பொருளுங் கலைமா நுணர்த்து முறைப்பொருளே. 26

பொருளா லிரண்டும் பெறலாகு மெற்ற பொருள் பொருளோ
மருளாத சொற்கலை வான்பெசரு ளோபொருள் வந்துவந்தித
தருளாய் விளங்கு மவர்க்கொழி யாயறி யாதவருக்
கிருளாய் விளங்கு நலங்கிளர் மேனி யிலங்கிழையே. 27

இலங்குந் திருமுக மெய்யிற் புளக மெழுங்கண்களிர்
மலங்கும் பழுதற்ற வாக்கும் பஸிக்கு மனமிகவே
துலங்கு முறுவஸ் செய்க்களி கூருஞ் சுழல் புனல்போற்
கலங்கும் பொழுது தெளியுஞ்சொன் மானைக்கருதினர்க்கே. 28

கரியா ரளகமுங் கண்ணுங் கதிர்முலைக் கண்ணுங் செய்ய
சரியார் கரமுங் பதமு மிதமுந் தவளாநறும்
புரியார்ந்த தாமரை யுந்திரு மேனியும் பூண்பனவும்
பிரியாதென் னெஞ்சினு நாவினு நிற்கும் பெருந்திருவே. 29

பெருந்திரு வுஞ்சய மங்கையு மாகியு மாகியென் பேதைநெஞ்சி
லிருந்தருளுங் செஞ்சொல் வஞ்சியைப் போற்றினெல்லா வுயிர்க்கும்
பொருந்திய ஞானந் தருமின்ப வேதப் பொருளுந்தருந்
திருந்திய செல்வந் தருமழி யாப்பெருஞ் சீர்தருமே. 30

— மகாகவி கப்பர்.

சரஸ்வதி சிந்தனை

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
பூவிலமர்ந்துறை வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்
வேதப் பொருளுக் கிறைவி
முத்தின் குடையுடையாளே
முவுலகுந் தொழு தேவி
செப்புக வித்தன் முலையாய்
செவ்வரி யோடிய கண்ணைய்
முத்து நிறைந்த வெண்பல்லாய்

முருக்கம் பூமேனி நிறத்தாலே
 தக்கோலந் தின்ற துவர்வாயே
 சரஸ்வதி என்னும் திருவே
 எக்காலு முன்னைத் தொழுவோம்
 எழுத்தறி புத்தி பண்ணிவைப்பாய்
 ஆக்காயெம் பெருமாட்டி
 அழகிய பூவனை மீதே
 நோக்கா யென் மிடிதீர
 நோடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே
 சாவி நெல்லரிசி கொண்டு
 சரஸ்வதி பூஜை பண்ணி
 பாலொடு பழத்தை நிரப்பி
 பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
 நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
 ஞானக் கொழுந்தே நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே நமோஸ்து
 கணக்கறி தேவீ நமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளே நமோஸ்து
 சூட்சுமச் சொருபி நமோஸ்து.

நாமாவளிகள்

சரஸ்வதி சரஸ்வதி! சௌபாக்கிய தானினி சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! சகல கலாகாணி சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! கலையெல்லாம் தருவாய் சரஸ்வதி!!
 சரஸ்வதி சரஸ்வதி! நலமெல்லாம் அருள்வாய் சரஸ்வதி!!

தஞ்சமென்றே வந்தேன் சரஸ்வதியே - எந்தன்
 தாயே தருணம் வா சரஸ்வதியே
 செஞ்ச முருகிப்பாட சரஸ்வதியே
 நானிலே நர்த்தனம் செய் சரஸ்வதியே
 வெள்ளைத் தமிழர வாழும் சரஸ்வதியே - எந்தன்
 உள்ளங் குழழியப் பாட அருள் தருவாய்
 கள்ளங் கபடோழித்துக் கொஞ்சித் தமிழில் - தானைக்
 ஞாடு களிக்கப் பரட்டுப் பாடனவும்மர,

அம்பா பரமேஸ்வரி அகிலாண்டேஸ்வரி
 ஆதி பராசக்தி பாலயமாம்
 அம்பா பரமேஸ்வரி தேவி மகேஸ்வரி
 அன்ன பூர்ணேஸ்வரி ஆண்டருள்வாய்
 அம்பா பரமேஸ்வரி ஶ்ரீ புரநேஸ்வரி
 ஶ்ரீவிதேஸ்வரி பாலயமாம்
 அம்பா பரமேஸ்வரி ராஜாஜேஸ்வரி
 ஆனந்த ரூபிணி ஆண்டருள்வாய்.

மலரைப் பிரியா மணம் போலே
 மதியைப் பிரியா குளிர்போலே
 கடலைப் பிரியா அலைபோலே
 கதிரைப் பிரியா ஓளி போலே
 கண்ணிப் பிரியா உழையானே
 கருணை சிறைந்த விழியானே
 உன்னைப் பிரியா வகையானே
 உலகில் வாழுப் பெறுவேனே!

கேட்ப தெல்லா முன்பாட்டாய்
 நாட்ட மெல்லாம் உன்பாலாய்
 ஒட்டை வாயு முழையாய்
 உலகில் வாழுப் பெறுவேனே
 ஆட்டி உலகைப் பார்ப்பானே
 அடிமை யுன்றன் சேயன்றோ
 கட்டி என்னை அணைத்துந்தன்
 கருணை நிலைண்யக் காட்டம்மா.

எங்கு முன்னைக் கண்ணெடன்னுள்ளே
 என்னைத் துறந்து வாழுவேனே
 சங்கடமின்றி எனைநீ விழுங்கி
 தானே தானும் மகிழ்வேனே
 பங்கயத்தானும் கலையானும்
 பரிவாய்ப் பணியும் அழகானே
 மங்கள மங்கள மெங்கும் பொங்கிட
 மகாசக்தி நீ அருள்வாய்!

சுத்த சக்தி அடைக்கலம்

கலிவெண்பா

தொண்டர் நாதன் துணை பராசக்தி
கண்ட கண்கள் களிக்கு மனோன்மணி
கொண்ட நெஞ்சங் களிரு மருட்சிலை
வண்டு வார்குழ லம்மையை வாழ்த்துவாம்!

வேறு

ஓம்சுத்த சக்தி. ஓம்சிவ சக்தி
ஓம்பர தேவி உண்ணடி பணிக்தேன்;
உன்னை யன்றிப் பின்னெரு துணையிலேன்
அன்னை, அன்னை, என்முகம் பாராய்
உறுதி யாக உன்னையே நம்பினேன்
வருதி யென்றீரு வார்த்தை சொல்லாயோ?
பெற்றவன் வெறுத்தாற் பின்னையென் செய்வேன்?
கற்றவர் போற்றுங் கணியே, தேனே
கள்ளி யறிவிலேன், காட்சியு மில்லேன்
செல்வப் பெருக்கிலேன் சிந்தையி வூண்ணை
அண்புடன் கூவும் ஆர்வமே கொண்டேன்
பண்புட னெண்ணைப் பரிந்தாட் கொள்வாய்
இல்லற மாகிப கல்லறத் திருந்தே
வல்லபி யுண்ணை வழுத்தவோர் வாழ்கவே.
உண்ணடி பற்றி உலகினில் வாழ்வேன்
இன்னடி யாரின் இணையிலாத் துணையே
கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோஸம்
என்றலை மனதை இழுத்துள் எடக்கி
ஐம்புலச் சேட்டைகள் அறவே நீங்கிப்
பைம்புல ஆலவுங் பசுங்காற் நெனவே
சுதந்திர மாகவுன் பதமலர் பற்றி
இகந்தரு தமிழால் இசைந்துணை நாளும்
கவலையை வெல்லுங் களிப்பெனக் கருளாய்.
திவலையும் உறுதி திருதாயா கருளாய்.

மனத்தி வின்பமே மக்கிட வருளாய்
 தனகனஞ் சுற்றம் மனைமகா ரெல்லாம்
 உனதென மதிக்கும் உளமெனக் கருளாய்
 வறுமை யின்றி வளமிகத் தருவாய்
 நறுமண மலரின் நகையெனக் கருளாய்
 உண்மையே பேசும் உரையெனக் கருளாய்
 வண்மையே பெருகும் வளமெனக் கருளாய்
 பின்னோச் செல்வம் பெருகிட வருளாய்
 வள்ளற் கையால் வரமிகத் தருவாய்
 கற்புள மனைஞி களிப்புற வருளாய்
 நற்புக மோங்கும் நாவுக் கரசுபோல்
 பத்தியும், பணியும், பைந்தமிழ் வாக்கும்
 சித்த சுத்தியும், சிவக்கண லொளியும்,
 தருவாய்; உனது தாளை நினைத்ததும்
 வருவாய் வருவாய் வரதாம் பிகையே!
 அன்பர் கேட்டதை அக்கண மளிக்கும்
 அன்பே; அருளே அறிவுச் சுடரே,
 பெயரைக் கேட்டதுங் துயர்கள் ண்ணகும்,
 உயரும் சீர்த்தி, உலகும் வணங்கும்;
 அம்மையே வாழ்னின் அழுதமே போற்றி
 இம்மைச் சுகங்கள் ஈவாய் போற்றி
 பொய்யறு புகழும், பொலிவறு மறிவும்
 செய்யறந் சிந்தையும், தியான சித்தியும்
 அன்பர் அன்பும் அன்புப் பணியும்
 னிமலர் தொண்டும், வித்தகர் நட்பும்
 அஞ்சா நெஞ்சும் ஆத்தும் சக்தியும்
 துஞ்சா முயற்சியும் தோண்றுத் துண்ணும்
 வெற்றியுங் திருவும் வீரத் தண்ணும்
 பெற்றுநான் வாழும் பெருமை யருளாய்
 பகைவர் கடுங்கும் பலமெனக் கருளாய்
 தகைபெருஞ் சுத்த தரும சக்தியே
 மலைபோ வெனக்குக் கலைவள மளிப்பாய்
 அலைகடல் போலே ஆழங்க நல்லறிவும்
 பின்னியிலா வட்டாலும் பிறக்டாத் துணிவும்
 அணியழு கோங்கும் ஆத்தும் ரேயழும்

கொடியார் என்முன் குமையும் சக்தியும்
அடியார் மகிழும் அருட்பணித் திறனும்
பொருளும், புனியும், போகமும், போதமும்
அருளும், ஆயுளும் ஆர்வமுங் தருவாய்
அம்மைப் பயன் இம்மையி லளிப்பாய்
அம்மையே அமரத் தன்மை யளிப்பாய்
எண்ணிய தெய்துங் தின்மன மளிப்பாய்
புண்ணியம் பெருகும் கண்ணிய மளிப்பாய்
கண்பார்த் தெண்ணீக் கைதுக்கி னிட்டுப்
பண்புடன் காவாய் பசுவதி தாயே!

சரணம் சரணம் சதாசிவ சக்தி
சரணம் சரணம் சத்துர தேவி
சுத்த சக்தி ஒம், சுத்த சக்தி ஒம்
சுத்த சக்தி ஒம் சுத்த சக்தி ஒம்!

விருத்தம்

பூவெலாம் படைத்த பூதா யகியே
புகலைட புண்ணியர் தமக்ஞக்
காவலாய் நிற்ஞங் கருளீன நாயகியே
கண்கருத் துயிருட வினிக்கத்
தேவர்கொண் டாடுஞ் சித்திநா யகியே,
சிவந்தரு சக்திநா யகியே,
ஆவலாய் உன்னீக் கூவினேன், பணிச்தேன்,
அடியனுக் கருள்புரி வானே!

ஐய ஐய சக்தி

ஐயலூய சுத்தசக்தி
சரண்பர மாத்மஜோதி!
பயந்தவிர்; பகைதீர்; ஆத்ம
பஸ்மருள்; பழுத்த வாக்கு
பயந்தருள்; யோகசித்தி
நன்றான் ஞாலவெற்றி
வியன்கலை நல்ஞு; நியே
நான்னாம் வீறு தாராய்!

University of Jaffna
188873

Library

அலைமணம் அடங்கிச் சீறும்
 ஆணவப் பேயடங்கி,
 மலையென நிட்டைக்கூடி
 வானென வாழ்ந்து தெய்வக்
 கலைத்தி யெனவுலாவுங்
 களிப்பெமக் கீவாய்; உள்ளே
 திலைபெறும் அன்பருக்கு
 நின்னையே நல்கும் எந்தாய்!
 படிகம்போன் மேனிகண்டேன்
 பால்வண்ணைக் கண்டேன்; உள்ளாம்
 படிகங்கண் ஞூடியாகிப்
 பளிச்சென ஒளிரக் கண்டேன்
 அடிமுடி காலைத் தூய
 அறிவினைக் கண்டேன் இன்பங்
 தடிநடங் கண்டேன் சுத்த
 ஞோதியின் அருளைக் கண்டேன்!

ஒங்காரக் கண்ணாட்டமுன்
 ஒளிமணி விளக்கிலங்க
 தங்காத நிட்டைக்கூடி
 நெஞ்சிலே நீயிலங்க
 ஆங்கார மில்லாநாலுன்
 அன்பிலே ஆழ்ந்திலங்க,
 ஆங்காத அக்கந் தந்தாய்
 சுத்தழும் சக்திதாயே!

பகைவரின் பலமாடுங்கப்
 பாழ்சின வகையடங்க
 தகைப்பவர் வாய்டங்க
 நானெனஆும் செருக்கடக்கத்
 தகையிருங் கண்தைச்செல்வம்
 தழைத்திட வரமளித்தாய்
 வகைவகைச் சந்தத்தாலுங்
 மகிழுமணைப் பாடவாராய்!

எனதுளத் துடிப்புநியே
 என் ஆள்யான் எனதுநியே
 உனதருட் கருணையின்றி
 யுனிஸேன் உயிர்ப்பு மில்லேன்

மனத்தீங்க கடத்தான
வாணிலே நடனமாடு
புணிதமே என்னுள்தகப்
புணியைக் கோயில் கொள்ளாய!

ஆறி வாருன் மாண்பை
அறபுதச் சிற்ப ராம்பா!
பாரரி விளக்கே பந்த
பாசத்தை யுருவி யோங்கும்
இரு பிரவியே நன்
சித்தமே யாக வென்னும்
தாரக மொன்றே பற்றிச்
சரஸ்புகும் என்னைக் காவாய!

விலைதரு மறிவே ஞானக்
கணமணிக் கொளியே; மாய
விலைதரும் தினமை நாடா
மனந்தெளி வருளி, அன்பு
விலைதரும் அருளே, ஆனம்
நேயமே மூலாதார
விலைதருங் கண்ணே என்னை
உய்யக்கொண் டாஞ்வாயே!

தொன்றுநான் மறைக வீந்தாய்,
துலங்குமா கமங்க வீந்தாய்,
நன்றுயிர் வாழ நான்கும்
வளம்பெற நல்கு சின்றுய்
வென்றுயர் கனிதை யீந்து
வீரமும் வீறு மீந்தே
என்றுமென் இதய மன்றில்
இருந்துல கானு வாயே!

வாழ்களின் அன்பர் கூட்டம்
வழிவழி சின்போர் வாழ்க!
வழகளின் யோக சித்தர்
மசபுநி டேழி யின்கே.....
வாழகளின் அறிவுச் செல்வம்
வரந்தருங் திருக்கை வண்ணம்
அழகங்கும் சுத்த சக்திச்
சடர்சில வுகை மெல்லாம்!

188873

ମଲ୍ୟକତ୍ତିଲ୍ ମଣିପାକଵତ୍ର ଅବର୍କଳ୍

- ୩୦-୮-୬୫ ନୋଟ୍‌ଟଙ୍କ ପିରିଟ୍‌ଟୁ ବିନାୟକରାଲ୍‌ଯତ୍ ତିଲ୍ ଆବଣିଚ୍ ଚତୁର୍ଥତିଯେ ମୁଣ୍ଡିଟ୍‌ଟୁକ୍ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୩୧-୮-୬୫ ମସ୍‌କେଲିଯା ଓଣ୍ମୁକନ୍ଦାତର୍ ଆଲ୍ୟତ୍‌ତିଲ୍ କତା କାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୧-୯-୬୫ ଟିକ୍‌କୋଯାବିଲ୍ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୨-୯-୬୫ ହୃଟ୍‌ଟଙ୍କ ଶେବମହୋଚପେ ମଣ୍ଡଟପତ୍‌ତିଲ୍ କତା କାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୩-୯-୬୫ ତଲବାକ୍‌କୋଳିଲୈ ମୁରୁକଣ୍ ଆଲ୍ୟତ୍‌ତିଲ୍ କତା କାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୪-୯-୬୫ କୋତ୍‌ମଲ୍‌ପ ପକୁତିଯିଲ୍ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୫-୯-୬୫ ନାଵଲପ୍‌ପିଟ୍‌ଟ କତିରେଚଙ୍ କଲ୍‌ଲୋରିମଣ୍ଡଟପତ୍‌ତିଲ୍ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.
- ୬-୯-୬୫ ଗୁକଲୀ ମୁରୁକଣ୍ କୋଯିଲିଲ୍ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍.

ନଲ୍‌ଲୋର୍‌କ କନ୍ତକବାମି କୋଯିଲ୍
କାର୍ତ୍ତିକେପ ପ୍ରଚନ୍ଦକମ୍

ବିଶ୍ଵାଵସ ରୁ ଆବଣି ମୋ ୩୧-ନ୍ତର (୧୬-୯-୬୫)
 ବିଯାମ୍ବକ୍‌କିଛିମେ ଇରବ ୭-୪୫ ମଣିମୁତଳ୍

ତିରୁପ୍‌ପୁକର୍ମ ମଣ୍ଡଟପତ୍‌ତିଲ୍
“ନ କଂ କି ର ା”

ଏତୁମ ଚରିତେ କତାକାଲ କୋଷ୍ଟପମ୍ ଚେଯ୍ୟପଦ୍ଧତିମ୍
 ନିକର୍ମତତୁପବର୍

ତିରୁ. ତା. ପୋଣନମ୍‌ପଲମ ଅବର୍କଳ୍
 (ଆଚିରିଯର ଯାମ୍‌ପପାଣକ କଲ୍‌ଲୋରି)

அருளமுதம்

—ஆத்மீக மாத வெளியீடு

“ நலந்தீங்கினும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன் ”

விசுவாவச (வூ) ஆவணி மீ 16-ந் ட (1—9—65)

அருளமுத சந்தா விபரம்:-

ஆயுள் சந்தா ரூபா	100-00
வருட ஊ	6-00
தனிப்பிரதி சதம்	-50

ஆசிரியர்:

முத்தமிழ்மணி சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர்.

“அருளமுதம்” காரியாலயம்
கந்தகோட்டம்,

179, கோவில் தெரு, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
இலங்கை. (Ceylon)

இசுசுஞ்சிவை நல்லூர் கந்தகோட்டம், 179, இலக்ஷ்தத்திலிருக்கும் வண்ணை,
ஸ்ரீ சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர் அவர்களால் யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீ காந்தா
அச்சுக்கத்தில் அச்சிட்ட வெளியீடு பொறுத்து

111
f

